

Äänivalta palautettava

Ranskan ja Hollannin kansanäänestykset pelästyttivät pääomapiirejä, koska pääomaa suosiva Eu-politiikka saa yhä enemmän vastustajia. On kuitenkin erheellistä kuvitella heidän luopuvan esityksestään. EU:n perustuslakiesitys on tehty suurten voittojen turvaamiseksi, siksi he vain odottelevat hetkeä nostaa asia uudelleen edille. Kuva Vantaan Tikkuraitilla järjestetystä tiedotustilaisuudesta

Sivut 8-9

- Sivu 2:
* "Tsunamin" jälkeen
* Hallituksen budjettiluonnos kapitalisteja varten
- Sivu 3:
* Katrina, tsunami ja öljy
* Sinä, minä ja Hentun Liisa
- Sivu 4:
* Virallinen totuus valheen kyytipoikana
* EU uhkaa lopettaa sokerituotannon Suomessa
- Sivu 5:
* Wärtsilä Dieselin tarina
- Sivu 6:
* Neuvostoliiton merkitys ihmiskunnalle (4)
- Sivu 7:
* Erillissota liittosuhteessa Saksaan
- Sivu 8-9:
* Kaksi kertaa kymmenen syytä vastustaa EU:n perustuslakia
- Sivu 10:
* Jälkimmäisiä paperin työtaistelusta
* Yli miljardin sielun mies
- Sivu 11:
* Sosialidemokratian ja kapitalismin kriisit kohtaavat Saksan vaaleissa
- Sivu 12:
* Presidentinvaaleista 2006
* Poliisilain muutokset vievät totaaliseen poliisivalvontaan
- Sivu 13:
* Neuvostoliiton Kommunistinen Puolue - samalla kertaa nuori ja vanha
- Sivu 16:
* Joukkoliikkeen lippujen hinnat ylös - palvelut alas?

Wärtsilä Dieselin hautajaiset Turussa

EU-jäsenyyden aikana maastamme on viety pääomia saman verran kuin meillä kotimaassa tällä hetkellä on tuotantopääomaa, yhteensä 258 miljardia euroa. Ilosviety pääoma koostuu voitoista ja ulkomaille myytyjen yritysten myyntituloista. Hyvä esimerkki tästä on Wärtsilä Diesel. Investoinnit Suomeen eivät tällä hetkellä korvaa maamme tuotantokaluston kulumista. Ei ihme ettei työttömyys hellitä.

Lue Wärtsilä Dieselin tarina

Sivu 5

Öljykriisin syynä väärä politiikka

Aasian tsunami seurasi Amerikan tsunami, jota nyt syytetään öljyn hinnan kohoamisesta. Katrina kuitenkin vain nosti esiin kansainvälisen talouden riskejä ja öljytalouden haavoittuvuuden

Öljy on vain harvojen imperialististen uuryritysten käsissä, jotka syntyneessä tilanteessa pyrkivät kasvattamaan voittojaan. Lisäksi New Orleansin patoja piti korjata, kuttia rahat käytettiin Irakin sotaan. Siksi autoilijat ovat joutuneet maksamaan viime päivinä bensasta 1,50 euroa/ litra.

Sivu 3

Kaikkien maiden proletaarit -
liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki syyskuu 2005

“Tsunamin” jälkeen

USA:n oma “tsunami” herättää monenlaisia kysymyksiä. Katrina pääsi ylittämään sen haettua mereltä lisää voimaa ja yllettyä lopulta niin suureen raivoon, että tuloksena oli vuosisataan suurin luonnonkatastrofi Amerikan mantereella. Mutta tapahtuiko tämä ilman ennakkovaroitusta kuten se oikea tsunami Intian valtamerellä?

Ympäri maailmaa saadut tiedot osoittavat taifuunien ja hurrikaanien kaltaisten lämpimillä merialueilla esiintyvien hirmumyrskyjen lisääntyneen ja samalla ne ovat kasvattaneet voimaansa. Sen minkä tavallinen mattimeikäläinenkin voi todeta, myöntävät lähes kaikki ilmastontutkijat, että ihmisen aiheuttama ilmastomuutos on tosiasia.

Alkukesästä ilmastontutkijat ja kansalaisaktivistit keskustelivat eräissä televisio-ohjelmissa ilmastomuutoksen vaikutuksista. Siinä esitettiin myös ajatus, että mitä teemme sitten, kun tapahtuu todella megaluokan katastrofi, esimerkiksi Golf- virran kääntyminen. Viime aikojen uutisia kun katsoo, niin syntyy ajatus, että jospa meillä on jo menossa tällainen megaluokan katastrofi. Pyreiden niemimaalla raivoavat kesäisin entistä laajemmat metsäpalot. Tällä hetkellä näyttää siltä, että metsää palaa enemmän kuin kasvaa.

Entistäkin kuumemmat kesät ja ankara kuivuus ovat merkki siitä, että aavikoituminen tuntuu leviävän Afrikasta Espanjaan. Presidentti Bush vakuutti, että New Orleans rakennetaan uudelleen. Näin varmasti tehdään jos tilanne rauhoittuu. Mutta hyvin todennäköistä myös on, että voimistuvat hirmumyrskyt uhkaavat alueen kaupunkeja tulevaisuudessa entistä useammin. Kysyä voi, että voiko Meksikonlahteen rajoittuvien etelävaltioiden alueella tulevaisuudessa elää normaalia elämää. Otetaanko käyttöön kovatkin hurrikaanit kestävä rakennustekniikka vai syntyykö muuttoliike pohjoiseen? Jos Katrinan takainen hirmumyrsky toistuu, uskaltavatko vakuutusyhtiöt silloin vakuuttaa ihmisten omaisuuden?

Nämä uhkakuvat ovat todellisia. Joku voi sulkea silmänsä ja ajatella, että kyse on paikallisista ilmiöistä. Niinköhän vain? Etelä-Ruotsissa ja Baltiassa metsiä koristavat suuret myrskytuhoalueet, joita aiemmin ei ollut. Meillä kotosuomessa oja- ja viemäri-järjestelmät ovat saaneet elokuussa toimia kapasiteettinsa ylärajoilla. Ja tämä on pientä verrattuna keski- Euroopan kaatosteisiin.

Katrinan vaikutusalueella sijaitsevat USA:n keskeiset öljyntuotanto- alueet, joka näyttää vaikuttavan polttoaineiden hintoihin niin, että bensiniiltra voi lähiviikkoina maksaa 1,5 €. Vaikka USA ei hyväksynyt Kioton sopimusta, näyttää siltä, että koko muu maailma jollain tavalla joutuu bensa hinnan muodossa USA:n kärsimän katastrofin maksurieheksi.

Tällaisessa tilanteessa nousevat eteen suuret ratkaisut. Osaako ihminen vastaisuudessa toimia taitavasti ja vastuullisesti tällaisten uhkien edessä? Nykyinen yhteiskuntamme antaa luonnonvoimia ja globalisaatiota vastaan vain ”tulvatakuut”. Sosialismia tarvitaan. Minkä taakseen jättää, sen edestään löytää sanoo vanha viisas sananlasku.

Tilaa Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15€.

- Olen maksanut tilaushinnan 15 €
- Maksettu tilille OKO 554114-227966
- Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus postitetaan os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki.
Puhelintilaukset 040-5643205 tai 050-5884159

Hallituksen budjettiluonnos kapitalisteja varten

Hallitus sai valmiiksi budjettiluonnoksensa vuodelle 2006 elokuun lopulla 24.8. Valtiovarainministeri Antti Kalliomäen ja pääministeri Matti Vanhasen johdolla tehty budjetti ei ollut kovin kaan työläs, parissa tunnissa kyhätty. Budjetille on asetettu valmiit raamit jo EU:n tasolla, vain eräät yksityiskohdat vaativat pientä viilausta.

Budjetti joutuu ennen hyväksymistään eduskunnan käsittelyyn, jossa se voi vielä muuttua. Yleensä viimeinen nuijankopautus budjetin osalta tehdään joulukuussa ennen eduskunnan lähtemistä joululomalle.

Sellainen merkkipaalu budjetissa saavutettiin, että nyt budjetin koko 39,5 mrd. euroa ylittää vuoden 1991 budjetin, joka oli tuolloin hieman alle 230 mrd. markkaa. Sen jälkeenhän kaikkea julkista taloutta alettiin Ahon ja Lipposen hallitusten toimesta leikkaamaan ja juustohöylällä viilaamaan. Noiden leikkausten tuloksena julkisesta sektorista otettiin pois n. 60 mrd. markkaa eli n. 10 miljoonaa euroa. Tietenkään näitä vuodena 1991 lukuja ei voi suoraan verrata nykyisen budjetin lukuihin. Hintataso on sen jälkeen monilta osin kallistunut merkittävästi, vaikka inflaatio onkin ollut kurissa. Hallituksen nykyinen budjettiluonnos on näin suhteutettuna oleellisesti pienempi kuin vuoden 1991 budjetti. Nykyisestä budjettiluonnoksesta puuttuu edelleenkin nuo leikatut kymmenen miljardia euroa. Ei 90-luvun leikkauksia ole palautettu takaisin budjettiin.

Hallituksen suurituloisia suosiva linja näkyy mm. sen verolinjassa. Ansioverotuloja vähennetään 840 miljoonalla eurolla. Tästä edusta suunnataan merkittävä osa suurituloisten marginaaliverotuksen pienentämiseen. Tosin verotulojen vähenyksestä 200 miljoonaa suunnataan sairausvakuutusmaksujen

kompensoimiseen. Tuon saattaisi kuvitella palvelevan myös pienempituloisia. Myös varallisuusvero poistetaan edelleenkin kaikkein varakkaimman kansanosan hyödyksi. Hallituksen tiedotteen mukaan verokevennykset alentavat keskituloisen palkansaajan verotusta 0,7 %.

Hallituksen köyhä paketti

Hallitus laati budjettiin ns. köyhyyspaketin. Kaikkein pienituloisimpien aseman parantamiseen suunnataan vuosina 2006 n. 30 miljoonaa euroa ja vuonna 2007 n. 90 miljoonaa euroa. Kalliomäki luonnehti köyhyyspakettia ”hyvin suureksi”. Kaikki on kuitenkin suhteellista. Jos köyhyyspakettia verrataan vaikkapa pörssiyritysten 10 mrd. euron voittoihin tai näiden yritysten jakamiin lähes 5 miljardin osinkoihin, niin köyhyyspaketti on tässä valossa todella köyhä paketti verrattuna Suomen rikkaalle eliitille annettuun ”rikkauspakettiin”. Hallitus myös nostaa kansaneläkeitä 5 euron tasokorotuksella. Tällä rahalla eläkeläinen saakin jo yhden ylimääräisen puuron kuukaudessa.

Hyviäkkin asioita budjetista löytyy

kuten toimeentulotuen saajilta poistettava järjestön 7%:n omavastuuosuus asumismenoista. Sekin tosin poistetaan vasta syksyllä 2006. Hallitus pyrki nopeuttamaan asuntotonttien saatavuutta ja sitä kautta alentamaan asumiskustannuksia ottamalla käyttöön korotetun kiinteistöveron kokonaan rakentamatta oleville tonteille Helsingin seudun 14 kunnassa.

Keppiä budjetti tarjoaa

pitkäaikaistyöttömille. Yli 500 päivää työmarkkinatukea saaneille toteutetaan ”yhteiskuntatakuu” tarjoamalla heille työtä tai koulutusta. Jos näistä kieltäytyy työmarkkinatuki lakkaa juoksemasta.

Kaikkein eniten budjetin yhteydessä

riideltiin liikenteestä. Valtiovarainministeri pisti

uusiksi liikenneministeri Leena Luhtasen johdolla laaditun kiireellisyysjärjestyksen tie- ym. liikennehankkeissa. Risuja Kalliomäki sai sekä puoluetovereiltaan että etenkin Keskustan suunnalta. Kalliomäen takapiruksi on esitetty SDP:n uutta puheenjohtajaa Eero Heinälummaa, joka tällä tavoin olisi halunnut sotkea valmiita piirustuksia ja lyödä puumerkinsä budjettiin. Joka tapauksessa Kalliomäki ja Vanhasen sopivat nopeasti erimielisyydet kuvaten niitä myrskyksi vesilasissa. Näin Tampere saa ohikulkutensä ja Kainuu Oulu - Kuusamotien parannuksen. Luhtasen työryhmän esitykset säilytettiin, vaikka joitakin niistä siirrettiin myöhemmäksi.

Myös alkoholin veroprosentin nostaminen on ollut esillä.

Peruspalveluministeri Liisa Sälä on vaatinut viinan veron korottamista, mutta hallituksessa ajatus ei ole saanut kannatusta, eikä sitä tullut budjettiesitykseen. Jos alkoholin verotusta joskus korjataan, niin silloin kannattaisi suosia mietoja alkoholijuomia, viinejä ja oluita. Nyt verotus suosii aivan liikaa väkiviä juomia ja ohjaa ihmisiä humalahakuisen ryyppäämiseen.

Budjetin tulopuolen arvioidaan olevan 38,8 mrd. euroa,

joista verotulojen arvioidaan olevan 33,1 mrd. euroa. Budjetti on runsaat 600 miljoonaa alijäämäinen, mikä vaje täytetään lainanotolla. Valtionvelka laskee 39 prosenttiin vaikka velka kasvaakin euromääräisesti. Valtionvelan uskotaan olevan vuoden 2006 lopussa 62,4 mrd. euroa.

Kunnille budjettiesitys ei tarjoa paljoakaan.

Kuntien valtionosuuksiin tehdään 2,4% kustannustason tarkistus. Valtio rahoittaa kuntien peruspalveluita yhteensä 7,4 mrd. euron valtionosuuksien.

RK/Kä

Katrina, tsunami ja öljy

Pekka Tiainen:

Asian tsunami ja USA:ta kohdannut Katarina-myrsky ovat valtaisia inhimillisiä katastrofeja. Hädän keskellä pelastustoimet ovat asia numero yksi. Samalla on kysyttävä, miksi tällaista päästetään tapahtumaan.

Tsunami kohdistui maailmantalouden takamaille, jossa suurimmat vaikutukset tulivat siitä, että rakentaminen oli tehty halvalla, vakuuttamatta ja siten, ettei ollut otettu huomioon tulvariskiä. Tällä tavoin oli alennettu matkojen kustannuksia ja hintadumpattu pohjaa massaturismille Floridan hiekkarantojen vaihtoehdoksi. Bangladeshin tulvat ovat vaatineet aiemmin vielä enemmän kuolouhreja, mutta ne on sivuutettu lyhyillä uutisoinneilla, koska länsimaisia turisteja ei siellä juuri ole ollut. Maailmataloutta ei tsunami heilauttanut. Sanottiin, että olisi ollut osakemarkkinoilta kohteliasta edes niita - tosin maailman pörssiä olivat osallistuvait muiden mukana hetken hiljaisuuteen.

Hirmumyrsky Katrinan vahingot ovat valtaisia, mutta ihmisuureina kuitenkin murto-osa Tsunamin ja Bangladeshin tulvien vahingoista.

Katrina kuitenkin osui kuin noli Yhdysvaltojen öljyntuotantoalueen sydämeen. Se nosti esiin kansainväliseen talouteen liittyviä riskejä ja öljytalouden haavoittuvuuden. Samalla se merkitsi melkoista George Bushin edustaman poliittisen linjan uskottavuuden romahdusta.

Konkreettinen asia on se, että New Orleansin patojen vahvistamisesta oli säästetty ja suurimmat inhimilliset ja suorat aineelliset vauriot aiheutuivat juuri patojen murtumisesta. Köyhä etelä ei ole kuitenkaan Bushin tukialuetta eikä sinne siksi ole uhrattu varoja.

Bush on myöskin valinnut linjakeseen ristiretken, jossa amerikkalaisia arvoja edistetään maailmalla aseine. Vietnamin sodassa tällaiselle linjalle kävi huonosti. Afganistanissa tuli jonkinasteista menestystä, mutta nyt Yhdysvallat rämpiä Irakin suossa. Yhdysvallat on halunnut pitää vahvat asemat Lähi-idässä turvatakseen öljyn saatavuutta. Tarkoitus on ollut saada putket Kaspialta välimerelle, jotta öljy ei kulkisi Venäjän kautta. Samaan valta-asetmien rakentamiseen liittyy pyrkimys Turkin saamiseen EU:n jäseneksi. Näissä suunnitelmissa ja Lähi-idän tilanteen saa-

misessa Yhdysvaltain hallintaan on suuria ongelmia, kun pitäisi turvata asema senkin tilanteen varalle, jos Saudi-Arabian kuningashuoneen asema horjuu.

Venezuelassa, joka on Latinalaisen Amerikan suurin öljyn toimittaja Yhdysvalloille, on Chavezin hallitus, joka on myönteinen Castron Kuuballe. Alaskassa tulevat vastaan luonnonsuojelukysymykset haavoittuvilla arktisilla alueilla.

Läntistä öljy-yhtiöistä Shellilla on ollut hankaluuksia Nigeriassa, koska alkuperäisasukkaita on häädetty öljyntuotannon tieltä. Lontoossa Thames-joen mutkan eteläpuolella olevassa pääkonttorissa ei ole kyllin kyllä, joka kertoi, että tykessä on Shellin pääkonttori. Sammutin lyhdyin ajaminen lienee viisasta, ettei herättäisi mielenosoittajien huomiota.

Venäjän Haradkovski-oikeudenkäynnin yksi taustatekijä oli, että läntiset öljy-yhtiöt olivat pyrkineet saamaan omistukseensa Venäjän öljy-yhtiöitä. Putin haluaa pitää omistuksen Venäjällä.

Nyt uutena murheena Katrina-myrsky vähensi Yhdysvaltojen omaa öljyntuotantokapasiteettia arviolta kolmella miljoonalla barrelilla päivässä eli viidenneksellä. Vähennys on suurempi kuin esimerkiksi Venezuelan koko öljyn tuotanto. 40 % vähennyksestä on sellaista, että laitokset ovat kärsineet erittäin pahoja vaurioita, jotka keskeyttävät tuotannon pitkäksi aikaa.

Patojen korjaamiseen ei ole ollut varoja, koska Irakin sota on tullut kalliiksi. Irakissa ovat myöskin kansalliskaartilaiset, jotka eivät siksi ole voineet olla avustustehtävissä Katrinan tuhoalueella.

Öljytalouden ongelmat kertovat Yhdysvaltojen voimapolitiikan ja talouden haavoittuvuudesta. Maa velkaantuu vauhdilla. Ulkomainen velka on jo tähän mennessä kasvanut yhteensä kansantuotteeseen enemmän kuin Suomessa koko 1990-luvun laman aikana. Ero on siinä, että Suomessa velka alkoi sitten vähetä. Yhdysvalloissa velkaantumisen jatkuu. Alijäämä on suurin Kiinan kanssa, mutta jos öljyä ei ostettaisi niin paljon eikä Irakin sotaa olisi, velka olisi hallinnassa. Tältä kannalta Yhdysvaltojen talous pyörii velka-ölyllä. New Orleansin köyhät maksavat hengellään ja vähisellä omaisuudellaan tästä politiikasta. Heistä ei ole piitattu, kun padot on jätetty korjaamatta. Meillä öljypolitiikka näkyy bensiinin litrahinnan nousuna ja lämmityksen ja sähkön kalliistumisena. Tietyistä tällaisissa on aina myös rahastamisen paikka. Bensiini nostettiin 1,5 euroon litralta, vaikka öljy oli ostettu ja jalostettu ennen Katrinaa. Sähkön hintaa nostettiin, vaikka se on suurelta osin ydinvoima- ja vesivoimasähköä, johon Katrina ei vaikuta suoraan. Neste Oil ja Fortum kylpevät rahassa. Valtion energiaverotulot nousevat, koska ALV on prosenttivero. Kun energian hinta nousee 30 %, ALV-tuotot nousevat 30 %.

Suomessa Max Jacobson, Martti Ahtisaari ja Liisa Jaakonsaari ovat toistuvasti esittäneet liittymisestä NATO:oon turvatakuiden saamiseksi. Jos Suomessa on turvallisuusongelmia, hitaako Yhdysvallat ne, kun ei ole hoitanut omien kansalaistensaakaan kohdalla? Kävisikö päinvastoin niin, että meistä tulisi toisten virheiden paikkaaja, kuten olisi tapahtunut, jos olisimme osallistuneet "yhteiseen" koalitioon Irakin sodassa, kuten Bush asian ilmaisi ilman, että Paavo Lipponen olisi sanonut tähän poikkeavaa mielipidettä ennen vuoden 2003 eduskuntavaaleja.

Vaihtoehtoksi NATO:lle vaaditaan EU:lta turvatukia. Sotkuminen suurvaltojen valtapelien on vierasta Suomen hyviin naapurisuhteisiin perustuvalla, rauhan edistämiseen tähtäville ja puolueettomuuteen suurvaltojen eturistiriidossa rakentuvalla ulkopoliittiselle. EU:n turvatuotot ovat tähänkin asti olleet epäuskottavia, mitä tällaiset ongelmat lisäävät. EU on lisäksi työttömyyskriisissä ja perustuslaki hyllytettiin Ranskan ja Hollannin äänestyksissä. Vahvan euron politiikka on hyvä esimerkki siitä, miten pienen maan edut eivät tule EU:ssa otettua huomioon. Eipä silti, ei muidenkaan EKP:n jäsenmaiden. Saksassa on viiden miljoonan työttömyys. Katrina-myrsky sekoi otsaltaan Saksan vaalikamppailua. Katarina-myrsken konkreettinen vaikutus oli epäilyksen lisäys Angela Merkelin suunnitelmaa korvata palkkoihin perustuvia työttömyysvakuutusmaksuja välillisellä verolla perusteluna työn kysynnän edistämisen. Vakuutusmaksut ovat 6,5 % palkoista, kun työttömyys on lähellä viittä miljoonaa. Kolmanneksen alennus tarkoittaisi 2 % nousua välillisin veroin. Myrsky nosti bensiiniä ja muita hintoja ja välillisen veron nosto vielä lisää. Siirto sisältyi Markelin 100 päivän ohjelmaan, jonka muita osia ovat löysemmät työsuojelusuudet ja tuotantolaitoskohtaiset sopimusneuvotteluallianssit, mikä merkitsee siirtymistä liittokohtaisesta paikallisen tason sopimiseen.

Suomella ei ole niin sanottua turvallisuusvajetta ulospäin. Suurin turvallisuusriski onkin yhteiskunnan mureneen sisälläpäin eriavaruuden lisääntyessä, työttömyyskriisin jatkuessa, sosiaalisten ongelmien ulottuessa lapsiin, nuoriin ja työpaikoille sekä kasvavaan vanhusväestöön. Suomen vahvistaminen sisäisesti tarttumalla näihin kysymyksiin on tärkeämpi asia kuin ajan haaskaaminen puheisiin ulkoisista turvallisuustakista.

Sinä, minä ja Hentun Liisa

Viimeaikoina on yksi jos toinenkin puhunut suurella antaumuksella turvallisuudesta ja turvatakuista. Jokainen puhujaa tuntuu olevan herttaisen yksimielinen siitä, että turvallisuus on yksin pysyksen piipussa, tankeissa ja hävittäjissä, vaikka todellinen sinun, minun ja Hentun Liisan turvallisuus on työllisyydessä, palkoissa ja sosiaaliturvassa. Jos leipä loppuu, niin henki menee ilman pysyväjakin.

□ □ □

Muutama päivä sitten Pentti Sadeniemi (HS 28.8) totesi, että Yhdysvaltojen turvallisuusolehtamukset ovat vahingoittaneet pahasti sen etuja. Vahinko, sillä vain Yhdysvallat voi olla sotilaallisella ylivoimalla sekä demokratian ja vapauden työssijana demokraattisen maailman johtaja ja ihmisoikeuksien ylin vartija sanoo Sadeniemi.

Pentti Sadeniemi, ei ole ajatukseen yksin. Se on todellinen vahinko. Luulisi, että jokainen itseään kunnioittava tuomitsee ehdoita ja yksiselitteisesti USA:n

raakalaismaisen hyökkäyksen mm. Irakiin, sen totaalisen tuhoamisen ja ihmisten tappamisen kauko-ohjatuilla sotakoneillaan.

Yhdysvaltojen ylistäminen demokratian ja vapauden työssijana on täydellisesti itsetpetosta. Demokratista siellä ei tiedetä enempää kuin sika pohjantähdestä. Yhdysvalloissa kuvitellaan, että demokratia on sama asia kuin samalla kirjaimella alkava kaikesta päättävä dollari. Demokratioissa ihmisillä on myötäsytynäinen äänioikeus, mutta ei Yhdysvalloissa. Siellä jokaisiin vaaleihin äänioikeus on erikseen anottava rekisteröitymällä. Mutta sekään ei riitä. On vielä tarkistettava onko äänioikeus, rekisteröinti, hyväksytyt. Joskus rekisteröintikierron on tehtävä useampaan kertaan – jos voimaa, aikaa ja mielenkiintoa riittää.

Puheet vapaudesta ja ihmisoikeuksista on aivan uskomaton mainostempu. Kahden maan Yhdysvaltojen ja Ruotsin maaperällä ei ole käyty sotaa yli sataan viiteen kymmeneen vuoteen joten ne ovat vertailukelpoisia. Jo 1990-luvun lopulla Ruotsin väestöstä 17,4 prosenttia ylitti 64 vuoden iän, mutta USA:ssa vain 12,4 prosenttia. Ruotsin verraten joka ikinen vuosi viisi prosenttia Yhdysvaltojen väestöstä, 15 miljoonaa ihmistä, menehtyy ennen aikaansa, ennen 65 vuoden ikää.

Heillä ei ole muuta kuin vapaus kuolla ihmisoikeuksien puutteeseen.

Eräiden asiantuntijaväestöjen mukaan myös vuonna 2050 USA:n väestöstä yli 64 vuotiaita on 12,4 prosenttia. Tässä suhteessa politiikka on valettu sementiin.

Tätäkö on turvallisuus, demokratia, vapaus ja ihmisoikeudet? Kaukana siitä. Eihän viidentoista miljoonan ihmisen uhraaminen ole kuin viisi prosenttia, joten se on niin pikkujuttu, ettei sitä kukaan edes huomaa!

□ □ □

Nyt joku saattaa ihmetellä, että mitä meille sinulle, minulle ja Hentun Liisalle kuuluu mitä Yhdysvalloissa tapahtuu. Eipä sellaisenaan kuulukaan, mutta kun puhutaan kilpailukykyä, niin jo alkaa kuulua. Poliittikallaan USA tukee kilpailukykyään, kun puolet väestöstä jätetään todella pienipalkkaisten palkkojen varaan ja kunnollisen terveyden-, sairaan- ja vanhustenhoidon ulkopuolelle. Kun manalan majoille ajatuille ei tarvitse maksaa eläkkeitäkään, niin siinä säästyy joka vuosi 200-250 miljardia dollaria. Säästävät todella valtavat rahat.

Suomessa on aina ihannoitu amerikkalaisuutta, vaikka se on vain unelma, illuusio. Tähän ihannoituihin herrat luottavat, mutta samalla hokevat, että emme ole sen kanssa

kilpailukykyisiä ja että tilanne huononee, kun väestö vanhenee. Nykyisellään, vuonna 2005, meillä on yli 64 vuotiaita 15,7 prosenttia väestöstä. Tilastokeskuksen tekemien poliittisesti tarkoituksemukaisen ennusteiden (Työministeriö; Työvoima 2017) mukaan vuonna 2030 tuo luku on 25,6 prosenttia. Siinä on Yhdysvaltoihin verraten enemmän kuin puolet liikaa – 690 000 henkeä. Se merkitsee, että kilpailukyky nykyisestä vielä heikkenee. Niinpä herrat ajattelevat, että asialle on tehtävä jotain...

□ □ □

Niinpä tuli heureka; jaetaan maa kahteenkymmeneen suurkuntaan! Sillä voidaan lopettaa turhat pienet päiväkodit ja koulut, lopettaa lukuisat terveyskeskukset, pikkusairaalat ja vanhusten talot. Ne voidaan keskittää taloudellisesti tehokkaisiin suurempiin yksiköihin. Samalla saadaan turvattu korkeatasoinen opetus, terveyden-, sairaan-, lasten- ja vanhustenhoito. Siinä on todella oivallinen ajatus ja rahaa säästyy.

Sillä ei ole väliä, vaikka matkat pitenevät kymmeniä tai satoja kilometrejä. Se, joka ei halua tai pysty itse kulkemaan se on hänen ongelmansa. Jääpä iästä riippumatta turhat käynnit ainakin terveysasemille, sairaaloihin ja vanhustentaloihin

tekemättä. Siten myös manalaan noutaja pääsee nopeammin paikalle. Sillä korjattaisiin tehokkaasti väestörakennetta, vähennettäisiin vanhusväestöä, parannettaisiin kilpailukykyä ja lisättäisiin harvojen ja valittujen voittoja. Niin että kyllä se siitää...

Näin joustavasti voitaisiin siirtää jo hoidetusta talonpojan tappolinjalta entistä laajemmalle tappolinjalle.

□ □ □

Kaikki torvet toittovatt, että ei ole rahaa. Kyllä on, mutta sitä ei haluta käyttää yhteiseksi hyväksi. Esimerkiksi tuoteen 1990 verraten kokonaistuotosta palkoista, sosiaaliturvasta ja julkisista tuloista oli leikattu yhteensä 25,7 miljardia euroa. Koko tämä summa, 153 miljardia Suomen markkaa, on lahjoitettu Suuren Rahan ylimääräiseksi voitoksi - siis pelkäisi ylimääräiseksi voitoksi. Siinä on mistä ottaa.

Turvallisuus ei ole pysyksen piipussa, ei EU:ssa eikä NATO:ssa. Se on kokonaan kiinni siitä poliittisesta tahdosta, jolla yhteiskunnallisia tuloja ja hyvinvointia jaetaan. Ja se tahto riippuu sinusta, minusta ja Hentun Liisasta...

Kai Konturi

Virallinen totuus valheen kyytipoikana

Palkkatyöläiset ovat nyky-maailmassa tekemisissä melkoisten veijareiden kanssa. Jotkut ovat heidän välittömässä palveluksessa ja jotkut, mm. tieteen ja taiteen huiputekijät, ovat heistä vain riippuvaisia. Nuo veijarit ovat kapitalisteja, jotka eivät koskaan puhu totta. Ja silloinkin, kun puhuvat totuus on vain valheen kyytipoikana.

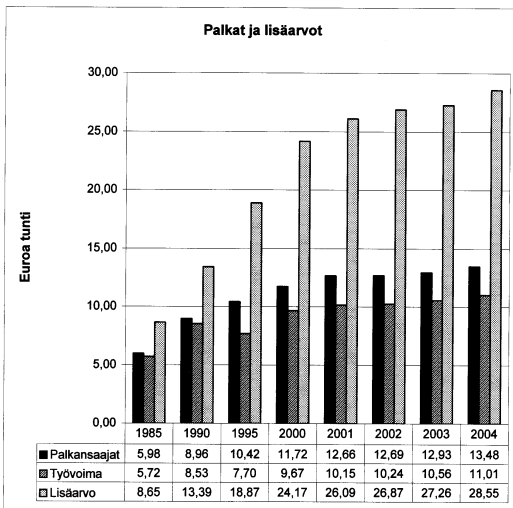
Kautta maailman sivu meille on selitetty, että kapitalistit synnyttävät toimillaan arvonlisäystä, jota rasittaa palkkatyöläisten aiheus. 1990-luvulla palkkojen osuus arvonlisäyksestä laski ja voiton osuus kasvoi. Se ei näyttänyt poliittisesti hyvältä kapitalistien silmissä. Siksi kapitalistit saivat päänsärkyä. Asialle piti tehdä jotain.

Vuonna 1997 palkkojen osuus arvonlisäyksestä oli laskenut 39,0 prosenttiin. Kun seuraavana vuonna julkaistiin uudistetut tilastot, niin kappas vaan – palkkojen osuus arvonlisäyksestä oli kasvanut peräti 44,4 prosenttiin. Nyt Suuren Rahan ihastukseksi näyttää siltä, että palkkatyöläiset kehtaavat kahmaista kapitalistien synnyttämästä arvonlisäyksestä lähes puolet! Tämän tempun ansiosta sopii taas kitistä, että palkat rasittavat tuottavuutta ja kilpailukykyä aivan ruokottomasti. Sen vuoksi on pakko tehdä mallittaisia tai nolla-tupoja ja jopa alentaa palkkoja. Palkkoja alennettiin mm. jakamalla säännöllinen työaika halpipoihin pätkätoihin ja lisäämällä työvauhtia.

Jo iät ja ajat on tiedetty, että kapitalistit eivät ole ikinä tuottaneet ainuttakaan senttiä. Jokainen uusi sentti on syntynyt palkkatyöläisten työllä ja taskulla. Ilman työtä ei olisi yhtään kannennusta eikä sitä tavaraaljousta, jonka keskellä tänään elämme. Karl Marx sanoi, että jos tavaroita poistettaisiin kaikki työ, niin jäljelle jäisi vain aineet sellaisena kuin tapamme ne luonnossa.

Palkkatyöläiset ovat joukkoa, jonka hallussa on arvo arvaamaton. Arvo on heidän työvoimassaan. Se on ainoa tavara, jonka palkkatyöläinen tuotannossa omistaa. Sen hän voi myydä jos sille sattuu olemaan kysyntää. Ja kysyntää on vain, jos sillä voi hankkia voittoa.

Taulukko 1

Voittoa syntyy, jos työläiseltä ostettu työ menee kaupaksi, sillä työvoiman ostaja (yleensä jonkin sortin kapitalisti) myy sitä työläiselle aina palkan vain työajasta. Palkka on aina pienempi kuin työaikana palkkatyöläisen luoma arvo. Palkan yli menevä työvoiman käyttö on ilmaista lisätyötä, lisäarvoa. Palkka ja lisäarvo yhteensä ovat työn arvo, jolla tuotetaan koko arvonlisäys, ts. kansantulo. Osa siitä kulutetaan ja kuluu välittömästi. Osalla korvataan vanhojen arvojen kuluminen ja kasvatetaan uutta arvoa – lisätään pääomaa.

Kapitalistisessa maailmassa yhteiskuntaa palvelevat kansantalouden tilinpitäjät eivät saa eivätkä halua selvittää kuinka ja miten paljon lisäarvoa syntyy, vaikka Marx on antanut siihen kaikki eväät. Hän osoitti, että tuotannossa on kiinteänä osana tuotannon välineet. Liikkuvana pääomana on vaihto- ja rahoitusomaisuus, jossa osa on omistajan (kapitalistin) omaa kapitalisoitunutta pysyvää pääomaa ja osa vuoden aikana kertynyttä vaihtelevaa pääomaa, ilmaista työtä. Se ei ole vielä muuttunut pysyväksi omistajansa kiistattomaksi pääomaksi.

Marx selittää, että lisäarvo selviää,

kun **tuotannon arvosta** vähennetään liikkuvan pääoman **pysyvä osa ja palkat**. Jäännös on **lisäarvo**. Tätä palkkojen ja lisäarvon yhteismäärän jakoa sanotaan arvonlisäyksen tai kansantulon ensijakoksi.

Ensijako ei vielä kerro palkkatyöläisten kanalta koko totuutta, sillä palkkoissa on mukana kapitalistien ja sen elitiin ns. "olliloiden" jättipalkat, jotka eivät ole palkkaa, vaan omistajan ja elitiin saamaa voittoa. Siksi jättipalkat on siirrettävä palkkoista lisäarvoon. Tätä on osa arvonlisäyksen, kansantulon **ns. uusjakoa**. Se kertoo lähinnä oikean yhteiskunnallisen (mukaan lukien pk-yritykset) palkan ja lisäarvon. Kun nämä palkat ja lisäarvo jaetaan työtunneilla, saadaan niiden määrä tehtyä tuntia kohden.

Kokemuksesta tiedetään, että työttömyydellä on tuotannossa ja toimeentulossa monia vaikutuksia. Että niiden merkitys tulisi näkyväksi, niin uusjaon palkkasumma on vielä jaettava työvoiman **käytössä olevilla** työtunneilla. On siis otettava mukaan myös työttömyyteen haaskatut palkkatommit. Näin saadaan **loppujako** eli koko työvoiman kesken jaettu työtunnin keskipalkka.

Oheisesta taulukosta (Taulukko 1) näkyy, että vuonna 1990 kokonais-tuottavuus, työn arvo, työtuntia kohden oli 22,35 euroa. Kun jättipalkat siirretään lisäarvoon, tulee palkaksi 8,96 euroa ja lisäarvoksi 13,39 euroa työtunnissa. Näin ilmaiseksi tehdystä työstä syntyi lisäarvoa palkkoihin verraten 149,4 prosenttia. Se on lisäarvon suhdeluksi. Mutta, kun työttömyystunnit otetaan mukaan, **koko työvoiman kesken jaettu palkka** oli 8,53 euroa ja lisäarvon suhdeluksi 157,0 prosenttia. Marxin mukaan lisäarvon suhdeluksi kertoo palkkatyöläisten **riiston** tason.

Vuonna 2004 kokonaistuottavuus työtuntia kohden oli 42,03 euroa. Jättipalkkojen lisäarvoon siirron jälkeen palkka oli 13,48 ja lisäarvo 28,55 euroa tunnissa joten lisäarvon suhdeluksi oli kasvanut 211,8 prosenttiin. Loppujakoissa, koko työvoiman kesken jaettu palkka oli 11,01 euroa tunnissa ja lisäarvon suhdeluksi 259,3 prosenttia.

Mikäli palkkatyöläiset olisivat pitäneet 1990-luvun alusta saakka pintansa, niin lisäarvon kasvu olisi pidetty aisoissa. Vuonna 2004 palkka olisi ollut työtuntia kohden 3,37 euroa suurempi ja lisäarvo saman verran pienempi. Silloin molemmat olisivat kasvaneet suhteellisesti yhtä paljon. Sen sijaan että palkat kasvoivat 50,4 ja lisäarvo 113,2 prosenttia. Tulonjako on muuttunut merkittävästi.

Virallisten tilastojen perusteella on perinteisesti surtu sitä, että **työläiset ottavat** (2004) yrittäjien tuottamasta

arvonlisäys. Siitä näkyy, että Tilastokeskuksen tilastoissa vastaava luku on 34,7 miljardia euroa pienempi. Se on valtion ja kuntien mutta ennen kaikkea yritysten voitoista tekemiä erilaisia verovapaita varauksia ja rahastoitintoja.

Taulukko osoittaa, että arvonlisäyksen lopullisessa jaossa vuonna 2004 vuoteen 1990 verraten nettopalkat ovat kasvaneet nimellisesti 22,1 prosenttia, mutta kun inflaatio oli 34 prosenttia, niin reaaliset palkat laskivat 11,9 prosenttia. Tulojaossa tilanne oli vieläkin pahempi. Vuodesta 1990 nettopalkkojen osuus arvonlisäyksestä, kansantulosta on laskenut 22,5 prosentista 16,0 prosenttiin, menetyks 10,7 mrd.euroa, eläkkeiden ym. sosiaalitulojen osuus 11,0 prosentista 10,0 prosenttiin, menetyks 1,6 mrd. mrd.euroa ja julkisen talouden osuus 42,1 prosentista 34,0 prosenttiin, menetyks 13,4 mrd.euroa. Kaikki nämä menetykset ovat siirtyneet voittoihin, joiden osuus on kasvanut 24,4 prosentista 40,0 prosenttiin joten kapitalistien saama **ylimääräinen** voitto on 25,7 mrd.euroa. Kaiken minkä muut menettivät, sen kapitalistit pistivät taskuihinsa.

Virallisesti hoetaan, että työttömyys vähenee. Se vähenee, kun kokopäiväinen työpaikka jaetaan kahdeksi puolipäiväiseksi pätkätyöksi. Onko se työttömyyden todellista vähenemistä? Viimeisen verotilaston mukaan yli puolet (50,8 %) työvoimasta teki pätkätoita, joista sai keskimääräisenä vuosipalk-

Taulukko 2

	1990		2004		Muutos 1990-2004		Tulonjako 1990 mukaan		Tulonjako muutos 1990-2004	
	mrđ €	%	mrđ €	%	mrđ €	%	mrđ €	%	mrđ €	%
Palkat	21,16	22,0	26,3	16,0	4,8	22,1	37,0	22,5	-10,7	-29,0
Sotu	10,9	11,0	16,4	10,0	5,9	56,2	19,0	11,0	-1,9	-9,1
Julkisen talous	40,4	42,1	56,0	34,0	15,6	38,7	66,4	42,1	-13,4	-19,3
Voitto*	23,4	24,4	69,0	40,0	42,6	181,9	49,2	24,4	25,7	64,0
Arvonlisäys	95,8	100,0	164,6	100,0	66,8	71,8	164,6	100,0	0,0	0,0
Verotukset ym.	-20,2	-21,1	-34,7	-21,1	-14,5	-21,8				
Arvonlisäys**	75,6	78,9	129,9	78,9	54,3	71,8				

*Voitot ovat yhteiskunnan ja virallisten tilastojen palkkoja sekä varauksia ja rahastoitintoja.
**Lähde: Tilastokeskus, Kansantalouden tilipito 14.7.2005

arvonlisäyksestä hurjat 45 prosenttia. Todellisuus on kuitenkin päinvastainen. Työläisten työn tuloksesta erilaiset **kapitalistit ottavat** työn tuloksesta maksettuun palkkaan verraten lisäarvoa 258 prosenttia!

Oheisessa talouksessa (Taulukko 2) näkyy marxilaisittain laskettu vuosien 1990 ja 2004 (palkka+lisäarvo)

kana 9 586 euroa!
Virallinen totuus on valheen kyytipoika. Se ei kerro, että palkkatyöläisten riisto on työttömyyden seurauksena rajusti koventunut. Se ei kerro, että kapitalistit ovat rajusti rikastuneet, mutta kansan valtaenemistön elämä on rajusti kurjistunut.

Kai Kontturi

EU uhkaa lopettaa sokerituotannon Suomessa

EU:n sokeripolitiikan uudistus uhkaa lopettaa sekä sokerin viljelyn että sokerin jalostuksen Suomessa. Uudistus on jyrkässä ristiriidassa moneen kertaan vahvistetun periaatteen kanssa, jonka mukaan maataloustuotanto on voitava harjoittaa kaikkialla EU:n alueella.

EU:n komission ajaman sokeriuudistuksen tavoitteena on vähentää sokerin ylituotantoa ja sopeuttaa EU:n sokerituotanto Maailman kauppajärjestölle (WTO) kelpaavaan muotoon. Tavoitteeseen pyritään voimakkaalla sokerin hallinnollisen hinnan laskulla, jolloin sokerin hinta EU:ssa lähestyy sokerin maailmanmarkkinahintaa.

Sokerin hinnan lasku on tarkoitus korvata sokerijuurikkaan tuottajille 60 %:sesti. Tämä ei kuitenkaan riitä, vaan toteutuessaan hinnan alennus tekee sokerijuurikkaan tuottamisen Suomessa kannattamattomaksi ja sokerin tuotanto loppuu. Tuotanto siirtyy pohjoisilta alueilta etelään.

Sokerin viljelyn loppuminen lopettaa myös jalostuksen

Sokerijuurikkaista tuottaa Suomessa noin 2500 viljelijää. Sokerin viljelyllä on merkittävä aluetaloudellinen merkitys ja juurikkaalle on Suomessa hankala löytää korvaavaa viljelykasvia, paljon hankalampaa kuin Etelä- ja Keski-Euroopassa, jossa viljelykasvien valikoima on paljon suurempi. Juurikkaan viljelyn lopettamisen myötä loppuu myös sokerinjalostusteollisuus Suomesta. Kaikkien sokerisektori työllistä EU:ssa noin 4000 henkilöä, kun huomioon otetaan teollisuus, koneurakointi, kuljetus ja kauppa. Samalla kun sokeriteollisuuden työpaikat häviävät, tumme verovaroiomme EU:n sokeripolitiikan kautta EU:n suurten sokerimaiden, kuten Ranskan, sokerintuotantoa.

Suomi ei ole myöskään ollut lisäämässä sokerin ylituotantoa, sillä Suomi tuottaa itse vain 70 % kuluttamastaan sokerista. Suomalainen kuluttajakaan ei hyödy uudistuk-

sesta, sillä sen vaikutus elintarvikkeiden hintoihin on olematon.

Maataloustuotanto siirtyy Etelä-Eurooppaan

Sokeriuudistus olisi vaarallinen ennakkotapaus ja romuttaisi moneen kertaan hyväksytyn periaatteen siitä, että maataloutta on voitava harjoittaa kaikkialla EU:n alueella. Onkin odotettavissa, että sokerin jälkeen samaan asiaan palataan muiden kasvien osalta. Maataloutta ollaan keskittämässä sille suotuisimmille alueille Etelä- ja Keski-Eurooppaan. Sokeripolitiikan uudistus on jälleen yksi toteutunut uhkakuvana, mistä EU:n vastustajat ennen EU-kansannäänestystä varoittivat.

Kaikkien työtätekevien etu on, että maatalous säilyy Suomessa ja voimme ylläpitää edes kohtuullista omavaraisuutta. Ilman omavaraisuutta riippumattoman yhteiskunnan kehittäminen on entistä vaikeampaa.

KÄ/Juha Kieksi

Sokerijuurikkaan viljelyllä ja sokerin valmistamisella on pitkät perinteet Suomessa kuten Perniön vaakunakin osoittaa. Siinähan on kuvattuna sokerijuurikas. Sokeriteollisuutemme on jo siirretty ulkomaiseen omistukseen. Nyt EU uhkaa tehdä sokerin viljelyn mahdottomaksi Suomessa. Yksi ehdotus on lehdistössä näkynyt: Jos juurikkaista ei saa tehdä sokeria, niin tehdään niistä sitten alkoholia ja käytetään se autojen polttoaineena.

Wärtsilä Dieselin tarina

Pitkä menestyksekkäs metallin taru on päättyvässä Turun Aurajoen Korpolaismäen, Turku N60°26,03' E022°12,80', rannoilla, yhdellä Turun seitsämästä kukkulasta, jäljelle jäävät luultavasti luksuskodit ja he, jotka lisäarvoa työnsä tuloksena eivät tuota.

Suomen metallimiesten työpaikat alkavat olla kortilla, koska korvaavaa työtä ei yhteiskunta pysty järjestämään. Paineet tuleekin suunnata sinne minne ne kuuluvat, ei työttömille ja syrjäytetyille.

Hallituksen tulee voida korvata kaikki ne menetykset, jotka se on tuottanut työmiehen kannettavaksi. Hallitus on vastuussa myös kapitalistien teoista ja on myös luvannut vastuunsa kantaa. Missä se vastuun on? Kysyy oikeutetusti työläinen saadessaan laittaa rukkaset naulaan.

Samoilla rannoilla vatkattu kermamme tanssi juuri oopperaansa Suomen Joutsenen kannella Wärtsilän lopetettu dieseltehdas karuna auringonlaskustaustanaan pääsylippujen ollessa jopa toistasataa euroa per lurjus. Neljäuhhatta oopperan ystävää oli kokoontunut hartaushetkään viettämään maamme mestarilaulajien säestyksellä. Miksi työmiestä ei näkynyt missään, ei tehtaan tyhjiä, muovipusseja lentellevillä laitureilla eikä oopperan katsomossa??

Alku on aina ennen loppua...

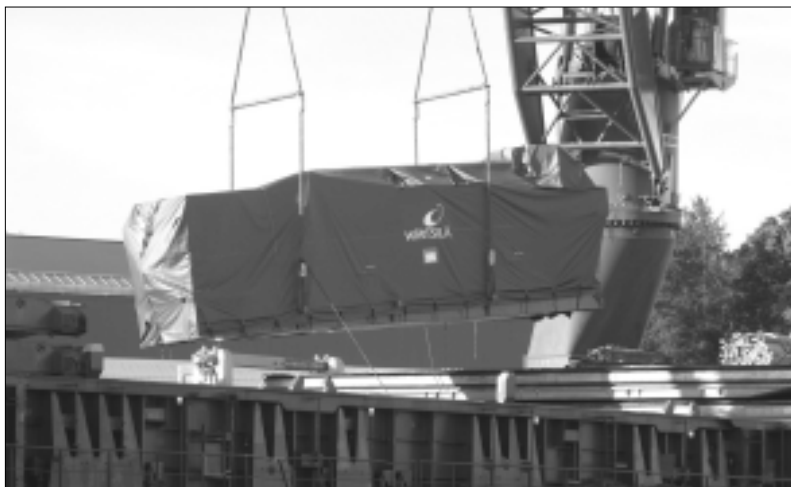
Turkulaisen laivanrakennusteollisuuden historian juuret ulottuvat 1400-luvulle, jolloin alkoi laivojen rakennus suomalaisten toimesta Ruotsin vallan käyttöön. Aurajokisuussa oli 1700-luvulla veneveistämö, jota voidaan pitää turkulaisen laivanrakennuksen todellisen aloituspaikkana. Viime vuosisadan lopulla joen rannalla toimi kaksi konepajaa ja telakka. Toinen telakoista tuotti sukellusveneitä mm. Suomenlinnassa olevan Vesikon, joka on Vesikko -luokkaan kuulunut sukellusvene, ja laskettiin vesille Turussa Crichton-Vulcanin telakalla. Tämä toinen yritys oli alkuperäiseltä nimeltään Turun Uusi Konepaja, mutta muutti myöhemmin nimekseen Vulcan Oy. Hollantilaisten tilaukset tuottivat näiden telakoiden kehityksen, joten globalisaatio oli mukana jo silloin kapitalististen tuotantotavan uumenissa ja versoo nyt lonkeroitaa ja tappaa vastavasti silloiset lapsensa.

Vuonna 1924 Crichton & Co ja Vulcan Oy yhdistettiin, uuden laivanrakennusyrityksen nimeksi tuli Ab Crichton-Vulcan Oy. Telakka sai 1920-luvulla puolustusministeriöltä suurtilauksia. Myös sukellusvenet, eli "vedenalaiset", Veteinen, Vesihissi ja Ikiturso rakennettiin Aurajokivarressa. Crichton-Vulcan siirtyi 1938 Wärtsilä-yhtymän omistukseen ja vuodesta 1963 telakan

Jyrki Yrttiaho, Metallin 49:n kokenut toimitsija,

Wärtsilä Diesel tehtaan poiskuljetus Suomesta on loppusuoralla. Tilalle ei ole tullut mitään ja kaavoitus enteilee rannan rakentamista luksustaloja täyteen. Yksi on jo harjakorkeudessa entisen korjaustelakan sivulla. Suomen työpaikkojen muutto maasta pois on meneillään ja jäljelle jäävät pääomattomat ihmiset ihmettelemään minne heidän työnsä tulokset ovat kadonneet. Joko riittää sosialidemokratian ja oikeiston liitto pääomien hävittämiseksi ulkomaisiin käsiin, vai vieläkö jatketaan, uskotaan ja toivotaan??

Tässä kuormataan Wärtsilä Dieselin koneita laivaan Italiaan vietäväksi. Liekö sattumaa, mutta kuvasta tulee hautajaiset mieleen.

nimenä on ollut Wärtsilä Oy:n Turun telakka.

Telakka siirtyi 1970-luvulla pois jokivarresta Pansion Pernoon. Nykyisin telakan nimi taitaa olla Åker Yards (entinen Kvaerner Masa-Yards) ja se on norjalaisessa omistuksessa.

Aurajokisuussa, sen itäranalla Korpolaismäen rannalla on siis nyt lopettamistään ja poiskuljetustaan tekevä Wärtsilän suuren Dieselmoottoritehtaan osajaja täynnä oleva kotisatama.

Neljäkymmenvuotuisen metallityöuransa syksyä nykyään kotonaan Turun Varissuolla viettävä sairaseläkeläinen Heikki Kottonen kertoo oleensa keskusurasta Turkulaisen metallifirman RKM-Asennuksen pitkäaikainen pääluottamusmies. Firma teki ja tekee yhä alihankantaa laivanrakennusteollisuuden parissa, lähinnä Turun Pernossa. Pikaisesti haastattelemani hänen silloinen alaisensa Reijo, kertoo Heikin olleen heitä alati puolustanut työtoveri. Heitä oli silloin n.70 henkilöä, he rakensivat näitä suuria loistoriehitäjäitä ja lähinnä ne menivät USA:n vauraimmille eläkeläisille. Heikin tiedon mukaan heistä silloisista on n. 30 nykyään työssä, loppujen ollessa eläkeputkissa ja muissa hommissa.

Heikki Kottonen itse aloitti työnsä Wärtsilän meriteollisuuden palveluksessa ja oli siellä n. 15 vuotta, kunnes "Late" lopetettiin vuonna -89. Nykyään katseltuaan maailman menoa eläkeläisvinkkelistä Heikki on tullut aatoksiin, jotka vastaavat yleistä käsitystä siitä, että Suomi on hiipumassa globalisaation myötä ja sen laivoihin liittyvä metalliteollisuus, vaikka se ei kokonaan loppu, niin se kutistuu lähinnä Turun ja Rauman telakoille. Hänen mielestään ei edes tehtaiden modernisointi lopulta pelasta niitä ja näinhän se on Wärtsilä Dieselin kohdalla. Huippumoderni tehdas lopetetaan tällä kertaa italialaisten eduksi. Kuinka pitkään he saavat nauttia edustaan, jää nähtäväksi. Joten uusien korvaavien tuottaviin aloihin panostamisen tulisi olla kaiken virkamiespuuhastelun kuningasajatus.

Turun työvoimatoimistossa on valmisteltu pitkään selvitystä Wärtsilä Dieselin tuoman vaikean työllistämistilanteen järjestelmiseksi. Lähinnä teollisuuspuolen toimesta tehty operaatiota johtaa teollisuuspuolen johtaja Jukka Vatanen. Tapasin hänet ja työvoimaohjaaja Heidi Kivisen Turun Linnankadulla ja kävimme pitkän keskustelun työttömyydestä teollisuudessa ja metallialalla. Vatanen kertoo hyvin avoimesti Turun tilanteesta ja antaa tilanteeseen nähden positiivisen kuvan tulevaisuuden näkymistä ainakin lyhyellä, kahden- kolmen vuoden ajanjaksoilla.

Tällä hetkellä Turun seudulla on runsaasti kysyntää työntekijöistä teollisuudessa, Autoteollisuus Uudessa kaupungissa lisää väkeä yli 100:lla henkilöllä koulutautumisen kautta ja lupaa pysyviä työpaikkoja. Samoin Porin Mäntyluoto toimii samoin menetelmin ja määrin. Työntekijöiden motiivatioiden ollessa kohdallaan, usko työvoimatoimisto lujasti useamman sadan metallialalla olevan työllistymiseen lähitulevaisuudessa.

Turussa metallialan näkymät näyttävät siis nyt hyviltä. Tutustuessani lisää faktoihin, täytyy ymmärtää, että tosiasiat puhuvat vahvasti Turun työvoimatoimiston hyvästä ja motiivitoineesta osallistumista Turussa olleisiin vaikeisiin työttömyystilanteisiin. He ovat onnistuneet turvaamaan yhteiskuntarauhaa luomalla pikapikaa hyvin toimivan ja selvästi onnistuneen kohdennetun työvoimapolitiikan Wärtsilä Dieselin tilannetta hoitamaan. On ollut merkittävässä määrin toimia, jotka ovat auttaneet aidosti ihmisiä kohtaamaan kapitalismin raadollisuuden ja sen, että he ovat se kohde, jolla kriisit kapitalistisessa tuotannossa hoidetaan.

Jukka Vatanen kertoo myös, että he toivoisivat nopeita määrärahanostoksia työvoimamahallinnolta Helsingistä, jotta Wärtsilä Dieselin kaltaisiin kriiseihin voitaisiin ennakoivasti heti purettua. Hän kertoo myös, että 1.7.2005 on tullut voimaan uuteen muutosturvaan liittyvä lainsäädäntö, joka velvoittaa työnantajaa toimimaan aktiivisemmin mah-

dollisissa irtisanomistilanteissa. Työnantajan tehtävänä on mm. selvittää taloudellisilla ja tuotantotilanteilla perusteilla irtisanottavalle työntekijälle työvoimatoimiston tarjoamat palvelut irtisanomistilanteissa sekä tiedottaa irtisanottavalle hänen oikeudestaan työvoimapolitiikan mukaiseen työllistymisohjelmaan ja työttömyysturvalaissa säädetyyn työllistämishohjelmaansa. Työntekijällä on oikeus irtisanomisaikana palkkalliseen työllistymisvapaiseen, jonka kesto (5-20 päivää) määräytyy henkilön irtisanomisaikojen pituuden perusteella.

Työvoimaohjaaja Heidi Kivinen oli itse rintamalinjalla kohtausmassa "rautakourat" ja aloittamassa tätä kohdennettua työllistymistoimintaa. Tuloksia voi pitää hyvinä, sillä yli neljästä sadasta työttömäksi jääneestä enää 153 on työllistymättä. Tällä hetkellä on menossa työnantajien sisäottoaika ja koulutuskausi. On siis toivoa, että heistä osa työllistyy tai saa koulutuspaikan vielä tämän vuoden aikana. Näistä, 153 työttömästä yli 55 vuotiaita on 61 % . Yli 50 vuotiaiden osuus on 78.4 % . He ovat jo kaikki niissä ryhmissä, joiden työllistyminen kapitalistisella työmarkkinoilla on vaikeaa. Yli 55 vuotiailla on sentään toimeentulon turvaajaksi mahdollista saada työttömyyseläkeputkipäättös.

Jukka Vatanen kertoo myös, että Turun telakalle haetaan tällä hetkellä yli sataa levyseppää ja hitsaajaa. Myös Nokian Salon tehtaat hakevat satoja uusia työntekijöitä.

Yhteistä tässä kaikessa työttömyyden kurjuuden ja työllisty-

mistoiminnan vyyhdessä on se, että kaikilla työttömällä on aina pelko toimeentulostaan. Tässä kohtaa onkin syytä kysyä valtiovaltalta onko sen todella pakko pitää ihmisten toimeentuloa sinä kirstustuvuuna, jolla kapitalistisista työvoimamarkkinoita ylläpidetään. Onhan markkinoiden tarkoitus aina luoda hintatasoa sopivaksi, mutta sopiiko se ihmisen mitaksi.

Kommunistien kanta asiaan on, vielä ollessamme tässä kapitalistisessa yhteiskunnassa, että ihmisille tulee maksaa kansalaispalkkana tunnettu toimeentulo ja se tulee myöntää kaikille ilman toimeentuloa oleville. Eikä sen ehtona voi olla tämä nykyinen hyvä moraalinen ja lain vastainen ihmisiin kohdistettu "kristitys", jota valtio harjoittaa työnantajia tukeakseen. Kyllä maksajan tulee olla voitotkin keräävä kapitalisti.

Jyrki Yrttiaho, kuuluisan ammattiliittojen taistelujärjestön, SAK-laisen Metallin 49 kokenut toimitsija, jonka tapasin kotonani miellyttävästi sohvalla jutustellen, kertoi Turun metallimiesten tilanteesta. Näkymät ovat täyttyä parantuneet ja hän on samaa mieltä työvoimatoimiston kanssa siitä, että Wärtsilä Dieselin tilanne on kohtalaisesti yritetty hoitaa. Sensijaan niiden tilanne, jotka eivät ole vielä työllistyneet ja ovat 50-luvun jälkeen syntyneitä, on kiristynyt oleellisesti uusien työvoimapolitiittisten lakien vuoksi. Ihmisten tönnöminen osakaalakelelle on ajamassa heidät tilanteisiin, joissa on vain köyhyys vaihtoehtona.

Nyt jos koskaan on nuorten osatava valita puolensa ammattiliittoonsaan, sillä heille tulevaisuus ei lupaa paljoa muuta kuin kovaa rutistusta 65 -67 vuotiaaksi, jollei vakava sairaus tai onnettomuus heitä pelasta kuollema.

Olemme Yrttiahon kanssa samaa mieltä, että ammattiyhdistysliikkeen tulee osata linjata itsensä takaisin työntekijän kurssille, kauas pois työnantajia suosivista kuvioista, kuten konsensuspolitiikasta.

Kuten nämä kaikki haastateltavat, voimme me kaikki todeta, että toimeentulomme muodostuminen täällä nyky Suomessa on tulevaisuudessa erittäin vaikeaa. Voimme varmaan todeta suoraan, että olemme suuresta Itänaapuristamme riippuvaisia, kuten olemme lopulta aina olleet koko historiamme ajan, sillä työllämme koottava pääoma on riippuvainen Itänaapurin kasvusta ja siitä paljonko annamme tästä potista yksityisille kapitalisteille.

Taloukskapitali puhkeavat aikanaan ja silloin vain karu totuus odottaa hyisillä paljailta rannoillamme, loppien ja heikeden kanssa.

Hannu Rainesto
Kansan ääni Turku

Jukka Vatanen ja Heidi Kivinen Turun työvoimatoimistosta yrittävät löytää töitä työttömiksi jääneille.

Neuvostoliiton merkitys ihmiskunnalle (4)

Kolmannella viisivuotiskaudella 1938-42 Neuvostoliiton tuotantovoimien perusta siirrettiin itään ja kansantalouden suunnittelu saatettiin vastamaan sota-ajan vaatimuksia. Maa muutettiin yhtenäiseksi (yhdeksi) sotaleiriksi. Naiset, lapset ja veteraanityöläiset työskentelivät tehtaissa, jotka tuottivat rintamalle aseita ja materiaalia.

Vaikka fasistien valloitusten johdosta maan viljelyala jyrkästi supistui ja oli huutava puute maatalouskoneista, kykeni Neuvostoliiton maatalous näissäkin oloissa turvaamaan elintarvikehuollon. Näinä vuosina sosialismi osoitti valtavan voimansa. Yllätys fasisteille ja koko kapitalistiselle maailmalle oli, että loppuvuodesta 1941 Neuvostoliitto kykeni torjumaan Moskovan edustalla yli miljoonan sotilaan fasis-tiarmeijan ja teki lopun fasistien salamasotaktiikasta.

Neuvostotalouden kehittyminen sodan aikana turvasi voiton

Sotavuosina Neuvostoliiton talous ja teollisuus kykeni tuottamaan armeijan aseistukseen sotateknikkaa kaksi kertaa Saksaa enemmän. Moskovan edustalla saavutetun voiton varmistaminen oli kuitenkin vuoden vaihteessa 1941-42 sotataloudellista sivistä mahdotonta. Kesti keväeseen 1942 saakka ennen kuin Neuvostoliiton kansantalous saatiin täydellisesti siirrettyä sotakannalle.

Vuoden 1942 lopulla maassa toimi hyvin järjestetty sotatalous. Tämä oli toisen maailmansodan kuluissa tapahtuneen käänteen taloudellinen edellytys. Mutta tämä kaikki alkoi vaikuttaa täysipainoisesti vasta vuoden 1942 lopulla ja vielä kesällä 1942 puna-armeija koki kaluston puutetta. Tätä puutetta eivät ollenkaan korvanneet toimitukset USA:sta ja Englannista. Sotakaluston tuotannon kehitystä kuvaavat seuraavat luvut: Panssarivaunuja ja rynnäkö-tykkeitä toimivalla armeijalla oli käytössään joulukuussa -41 1731 kpl, marraskuussa -42 6014 kpl ja heinäkuussa -43 9580 kpl. Vastaavat luvut ajanmukaisten lentokoneiden osalta olivat 2495 kpl, 3088 kpl ja 8293 kpl sekä tykkien osalta 21983 kpl, 72505 kpl ja 98790 kpl. Näistä vuoden 1941 lukuja voi verrata siihen tietoon, että hyökätessään Neuvosto-

Neuvostoliiton legendaariset marsalkat ja kenraalit, jotka johtivat neuvostojoukkoja toisessa maailmansodassa. Sodan kuuluisimmat johtajat ovat ryhmittyneinä marsalkka Zukovin ympärille. Alarivissä vasemmalta kenraalit Konev ja Vasilevski, sitten Zukov ja hänestä oikealle kenraalit Rokossovski ja Vatutin.

liitton kesällä 1941, oli fasis-tiarmeijalla varustuksenaan 4940 lentokonetta ja 3410 panssarivaunua.

Taistelu strategisesta aloituksesta

Talven -41-42 menestyksellisten vastahyökkäysten jälkeen puna-armeija siirtyi puolustukseen ja vuoden 1942 sotatapahtumien ytimenä oli taistelu strategisesta aloituksesta. Vihollisella oli vielä ylivoima. Neuvostoliiton sodanjohto tiesi, että vain pysäyttämällä saksalaisten joukkojen hyökkäys ja tuottamalla niille tappio puolustustaisteluissa, voidaan murtaa vihollisen ylivoima ja vallata lopullisesti aloite. Saksalaiset keskittivät kesällä -42 suuria voimia rintaman etelä- sivustalle. Vastahyökkäys toukokuussa täällä epäonnistui ja saksalaiset löivät Voronetshin alueella neuvostojoukot, pääsivät valtaamaan Donetskin laakion teollisuusalueet ja etenivät Don-joen mutkan rajoittamalle alueelle lähelle Stalingradia. Täältä fasisit suuntasivat iskunsa kahteen suuntaan, Stalingradiin ja Kaukasiaan suunniteltuaan Bakun ja Kaspianmeren öljy-alueiden haltuunotto. Viiden kuukauden ajan neuvostojoukot perääntyivät raskaita puolustustaisteluita käyden ja tuottaen viholliselle koko ajan suuria tappioita. Näillä Kaukasian puolustustaistelulla oli suuri merkitys sodankäynnille. Vihollinen heiken-

nettiin ja pysäytettiin Kaukasusvuorten reunoille, eikä se koskaan päässyt näkemään Kaspianmerta. Vihollinen toivoi Kaukasian erikansojen liittyvän fasistien puolelle. Kaukasian koko väestö osallistui kuitenkin yksimielisesti puolustustaisteluihin.

Stalingrad-aloite siirtyi puna-armeijalle

Hitlerilaisten suunnitelma oli murtautua pysähtymättä Volgalle. Vihollisen hyökkäys Stalingradiin alkoi 17.7.-42. Fasisteilla oli noin kaksinkertainen ylivoima: 250000 sotilasta, 740 panssarivaunua, 1200 lentokonetta ja 7500 tykkiä ja kranaatinheitintä. Saksalaiset tekivät rynnäkön kaupunkiin 23.8.-42 ja pommittivat silmittömästi kaupunkia. Stalingrad joutui liekkien valtaan ja talot muuttuivat rauniokasoiksi. Mutta Volgan taakse neuvostojoukot eivät perääntyneet. Suurtaistelua käytiin talo talolta ja kerros kerrokselta useiden kuukausien ajan. Lokakuun puolivälissä -42 kaupungin puolustajat pysäyttivät vihollisen lopullisesti ja sitoivat Stalingradin alueelle 50 Saksalaisten valiodivisioonaa. Sitten alkoi taistelu toinen vaihe, jota fasisit eivät olleet ennakoineet. Puna-armeijan sodanjohto oli muodostanut reservieistä selustaan vastahyökkäystä varten voimaryhmittymän, jonka strategisena tavoitteena oli yhtyville

suunnilta annetuilla voimakkailla iskuilla murtaa vihollisen perusrhythmin puolustus molemmilla sivustoilla, saartaa vihollinen ja tuhoata se lopullisesti. Miesvahvuuden suhteen neuvostojoukoilla ei ollut ylivoimaa ja aseistuksen suhteen ylivoima oli vain keskimäärin 1,3:1. Sotilaallisen ylivoiman sijaan satoimiin perustui sen tarkkaan suunnitteluun ja iskun kohdistamiseen Stalingradin alueelle keskittyneen vihollisen perusrhythmiin.

Aloite siirtyi puna-armeijalle

Neuvostojoukkojen vastahyökkäys alkoi 19.11.-42 7000 tykin ja kranaatinheittimien yhteistulella, jonka jäljessä lähtivät liikkeelle jalkaväki ja panssarivaunut. Vihollisen puolustusasemat murrettiin nopeasti ja saartorengas sulkeutui jo 23.11.-42. Saartorengas sisään jäi Pauluksen johtama 6.armeija sekä osittain panssariarmeijaa, joihin kuului 330000 miestä. Saksalaiset tekivät raivokkaita yrityksiä saaron murtamiseksi. Muodostettiin Mansteinin johtama armeijaryhmä "Don", johon kuului 30 divisioonaa. Sen hyökkäys alkoi 12.12.-42 ja kolmessa päivällä se eteni 45 kilometriä. Mutta eteneminen tyrehdytettiin ja "Don" armeijaryhmä löytiin hajalle. Sen rippeet perääntyivät länteen ja rintamalinja loittoni Stalingradin motista n. 250 km. Motin tuhoaminen alkoi 10.1.43 ja viimeiset saksalaiset antautuivat 2.2.-43. Saksa menetti

19.11.-42 alkaneen neuvostojoukkojen hyökkäyksen aikana 2.2.-43 mennessä mm. 800000 miestä, 2000 panssarivaunua ja 3000 lentokonetta. Mutta näiden tappioiden lisäksi fasisit kärsivät suurimman tappionsa: He menettivät strategisen aloitteen 2. maailmansodan kaikilla rintamilla.

Kurskin taistelu ratkaisi lopullisesti puna-armeijan voiton

Stalingradin taistelut aloittivat 11 rintamalla Puna-armeijan suuren talvihyökkäyksen, joka päättyi maaliskuun lopulla -43. Koska rintamalinjaa työnnettiin monilla lohkoilla 600-700 km länteen, piti Neuvostoliitto sotatoimissaan kolmen kuukauden tauon joukkojensa uudelleen ryhmittämiseksi. Sotaa ei oltu vielä ratkaistu. Saksan sotilasmahti oli vielä suuri ja se halusi aloitteen takaisin. Talvella 43 Kurskin kohdalla Neuvostojoukot etenivät muuta rintamalinjaa nopeammin ja tähän muodostui ns. Kurskin mutka. Hitleriläiset alkoivat suunnitella Kurskin kielekkeellä olevien huomattavien neuvostojoukkojen saartamista ja tuhoamista, uskoen tällä palauttavansa aloitteen itselleen.

Hitler antoi 15.4.43 käskyn "Zitadelle"-operaation valmistelemiseksi. Muodostettiin kolme iskuryhmää: pohjoisesta Orelin suunnasta, etelästä Harkovin alueelta sekä lännestä. Hyökkäviini voimiin kuului 50 divisioonaa: 900000 sotilasta, 10000 tykkiä, 2700 panssaria ja 2000 lentokonetta. Neuvostoliiton sodanjohto oli reaaliaikaisesti selvillä fasisien suunnitelmista ja poikkeuksellisesti alueella päätettiin siirtää väliaikaisesti puolustustaktiikkaan. Ajatus oli, että kielekkeen sisällä olevat joukot puolustustaisteluissa näännyttävät vihollisen ja vasta tämän jälkeen kielekkeen pohjois- ja eteläpuolella olevien reservien kanssa kehitetään voimakas vastahyökkäys, joka laajennetaan yleiseksi hyökkäykseksi koko eteläisellä rintamakaistalla.

Tätä varten keskitettiin todella suuret joukot. Kielekkeen sisällä Keski-rintamalla ja Voronetshin rintamalla oli 1,3 miljoonaa sotilasta, 20000 tykkiä, 3600 panssarivaunua ja 3000 lentokonetta. Lisäksi olivat Arorintaman joukot voimakkaana reservinä. Kurskin alueen asukkaat kavoivat yksistään 5000 km taisteluhautoja. Neuvostoliiton tiedustelu oli

Saksan asevoimat allekirjoittavat antautumissopimuksensa toisessa maailmansodassa, joka lopetti vihollisuus Euroopassa. Antautumissopimus allekirjoitettiin 9.5. klo 00.30 Karlshorstissa itäisessä Berliinissä. Saksan puolelta allekirjoittajana oli marsalkka Keitel, äärimmäisenä oikealla ja Neuvostoliiton puolelta allekirjoittajana olimarsalkka Zukov, pöydän ääressä toinen oikealta.

selvillä hyökkäyksen ajankohdasta (5.7.-43). Tuntia ennen saksalaisten hyökkäystä avattiin fasisteja vastaan voimakas työkistötuli. Syntynyt taistelu oli yksi sotahistorian kiivaimmista. Sen yhteydessä käytiin maailman suurin panssarivaunu-taistelu, johon osallistui kummallakin puolella 1200 panssarivaunua. Fasistit kykenivät etenemään pohjoisesta Orelin suunnalta 9-15 km ja etelästä Harkovan suunnalta 15-35 km. Sitten vihollisen hyökkäys pysähtyi. Punarmeijan vastahyökkäys alkoi 12.7.-43. Se kehittyi yleiseksi hyökkäykseksi kahdeksalla eri rintamalla, jota tuki tärkeäksi muodostunut partisaanien toiminta. Pohjoisessa neuvostojoukot etenivät 500 km ja etelässä 1300 km, vapauttiivat Donetskin laakion, siirtyivät Dnepr-joen länsipuolelle ja vapauttivat Kiovan 6.11.-43.

Neuvostoliiton lopullinen vapauttaminen

Neuvostoliiton vuoden 1944 hyökkäyssuunnitelma käsitti sarjan perättäisiä iskuja koko Leningradin

ja Krimin välisellä rintama-alueella. Tammi- helmikuussa Leningradin-Novgorodin alueen operaatioilla murrettiin Leningradin saarto ja vapautettiin koko Leningradin alue. Läntisen Ukrainan vapauttaminen aloitettiin jo vuoden -43 lopussa. Täällä fasisteilla olivat suurimmat voimat. Hyökkäystä varten muodostettiin neljä Ukrainan rintamaa, joiden toiminta perustui panssarivaunujen joukkomittaiseen käyttöön. Hyökkäystä haitsivat kevatkelirikot. Ukrainan vapautuksen aikana suoritettiin useita suurten vihollisvoimien saarto- operaatioita. Romanian raja saavutettiin 26.3.44. Ukrainan vapauttaminen antoi mahdollisuudet Krimin nimeään vapauttamiseen, jonne oli paennut saksalaisia joukkoja Ukrainasta. neuvostojoukkojen nopean hyökkäyksen johdosta fasistit eivät ehtineet evakoida voimiaan merelle ja 12.5.-44 Krim oli neuvostojoukkojen käsissä.

Kesän -44 sotatoimet alkoivat hyökkäyksellä Karjalan kannaksella, josta Suomen armeija kärsi vakavan tappion. Tästä alkoivat aselepo-

neuvottelut Suomen ja Neuvostoliiton välillä. Merkittävin kesällä -44 suoritettava operaatio oli kuitenkin Valko- Venäjän vapauttaminen. Siellä sijaitti vihollisen "Mitte" armeijaryhmä: 1,2 milj. sotilasta, 9000 panssarivaunua ja 1350 lentokoneita.

Valko- Venäjän operaatiota varten Neuvostoliitto keskitti suuret voimat: 2 milj. sotilasta, 5000 tankkia ja 5000 lentokonetta. Tällaisen voiman keskittäminen oli todella suuri tehtävä ja sinne tuotiin voimia myös Suomen rintamalta. Voimien suuruus johtui siitä, että alueella sijaitivat Saksan ja Puolan joukot tiet. Valko- Venäjän vapautus alkoi 23.6.-44, vain vajaat kaksi viikkoa Karjalan Kannaksella aloitetun hyökkäyksen jälkeen laajalla alueella partisaanien hyökkäysoperaatioilla. Operaation 10 ensimmäisen päivän aikana saarrostopettiin ja tuhottiin useita vihollisen ryhmittymiä. Minskin lähellä saartettiin 100000 vihollisliittolaan ryhmittymä. Valko- Venäjän operaatioissa "Mitte" armeijaryhmä tuhoutui. Taisteluun osallis-

tuneista 110 divisioonasta 70 tuhoettiin ja 57000 vankia kuljetettiin itään. Valko- Venäjän operaation jälkeen vapautettiin Baltian neuvostotasavallat saksalaisista ja lokakuussa -44 Karjalan rintaman- ja Pohjoisen laivaston joukot vapauttivat Neuvostoliiton napapiirin takaiset alueet. Näin vihollinen ajettiin Neuvostoliiton alueelta.

Edistyksellisen ihmiskunnan voitto

Suuri Isänmaallinen sota muodostaa vaiheen, joka osoittaa kiistatonta sosialismin paremmuuden kapitalismin nähden. neuvostoliiton voitolla oli suuri kansainvälinen merkitys. Se vahvisti työväenluokan taistelua ja kehitti kansojen yhteistyötä. Neuvostoliitto on syytetty monista virheistä. On sanottu, että uhrautti liian paljon ihmishenkiä Leningradin, Moskovan ja Stalingradin puolustamiseen. Väitetään, että olisi ollut parempi luovuttaa Stalingrad. Nämä ihmiset eivät tiedä mistä puhuvat. Sota oli alussa puolustusotaa, koska Neuvosto-

liitto ei ehtinyt varustautua. Neuvostoliitto ei voinut sodan alussa ottaa Saksan hyökkäystä vastaan koko voimallaan, koska silloin Saksa olisi kyennyt näiden tuhoamiseen. Piti peräytyä ajan voittamiseksi samalla heikentäen vihollista. Leningrad, Moskova ja Stalingrad muodostivat voimakkeimmat, joiden turvaamiseksi varustettiin voimakkaimmat puolustustaistelut. jos olisi peräntynyt, mikä olisi ollut seuraava paikka, johon pysähtyä? Ja vihollinen pysäytettiin puolustustais- telussa juuri Leningradiin, Moskovaan ja Stalingradin sekä Kaukasus vuoriston reunalle. Viivytystaktiikka piti siihen saakka, että oli koottu materiaalia ja voimaa vastahyökkäykseen. Vihollinen ei ottanut huomioon sosialismin voimaa eikä Neuvostoliiton alueen laajuutta. Neuvostoliiton alueen vapautuksen jälkeen fasistien tuhoaminen jatkui maan rajojen ulkopuolella Euroopassa, mutta samaan aikaan jälle- rakennustyö vihollisen tuhoamalla kotimaan alueilla oli jo täydessä käynnissä.

Heikki Männikkö

Erillissota liittosuhteessa Saksaan

(kolmas osa) jatkoa Kansan äänen edellisistä numeroista

Risto Ryti oli kiistatta natsimielinen ja äärioikeistolainen Saksan sotapolitiikan kannattaja ja ansaitsi tulla tuomituksi sotarikokisena. Nyt hänen mainettaan yritetään puhdistaa vetoamalla siihen, että Ryti epäitsekäästi uhraisi itsensä sopimalla sodan loppuvaiheessa Ribbentropin kanssa Suomen liittolaisuudesta Saksan kanssa sodan loppuun asti. Näin monet muut olisivat puhdistuneet pulmuksiksi ja säästyneet syyteiltä.

Presidentin Tarja Halosen taivuttama puhe Ranskan ulkopoliittisessa instituutissa viime keväänä on ollut tämän artikkelisarjan yhtenä alkusyynä. Presidentin silloisesta "erillissota"-puheesta ryöpsähtänyt keskustelu osoitti niin keväällä kuin pitkin aikaa sen jälkeenkin, että asioihin vileän asiallisesti suhtautuvalla historiankirjoituksella on yhä paljon tehtävää!

Lehden edellisissä numeroissa, tämän artikkelisarjan osissa 1 ja 2 todettiin Suomen niin valtiollisten kuin sotilaallistenkin johtomiesten "vehkeilleen" aivan avoimesti Suomen liittämiseksi Saksan rinta- maan tulevaan suursodassa. Hitlerin Saksan laajentumisperikymykset naapurimaitten alueille olivat 1930-luvun jälkipuolella saaneet jo sellaiset mitat, että Euroopan suurvaltojen välinen täysimittainen sota näitty voivan puhjeta milloin tahansa.

Näissä oloissa Suomen valtiollinen johto oli niin "voimainsa tunnossa", että, kun saksalainen

sukellusvenelaivue elokuussa 1937 teki laivastovierailun Helsinkiin perehtyen samalla väistämättömästi Suomenlahden pohjoisrannan sokke- loiseen saaristoon niin Neuvostoliiton esittämä vastalause sivuutettiin hyvin yliolkaisesti.

Sodanvaaran kasvaessa Neuvostoliitto lähestyi Suomen hallitusta kansainvälisen diplomaatian parhaiden perinteiden mukaisesti julkisuudelta salassa ja vailla korkeata asemaa olevan henkilön kautta, kun Neuvostoliiton Helsingin lähetystön toinen lähetystösihteeri Boris Jartsev välitti neuvosto-hallituksen keskustelupyyntön ensin ministeriöiden korkeitten virkamiesten kautta ja sitten osin suoraan hallituksen keskeisille ministereille. Oli erittäin kohteliasta lähestyä arkaluonteisten turvallisuusksymysten ollessakysessä toisen maan hallitusta epävirallisesti tunnustellen, jolloin "kasvojen menettäminen" ja suhteet kolmansiin maihin eivät olleet häiritsevänä mukana.

Kun Jartsev ei saanut perustellulle ehdotuksilleen sen paremmin pääministeri Cajanderin kuin muidenkaan ministereiden ymmärtämystä yritys neuvosto-hallitus samojen kysymysten käsitteilyä virallisemmin Neuvostoliiton entisen Helsingin lähettilään Boris Steinin kautta. Näistä neuvosto-hallituksen maalis- huhtikuussa 1939 tapahtuneista neuvottelukosketuksista Suomen hallitus ei tiedottanut edes eduskunnan ulkoasiainvaliokunnalle. Marsalkka Mannerheim kuuli Steinin ehdotuksista vahingossa ja hän varoitti ankarasti Cajanderin hallitusta päästämästä Steinin lähtemään "tyhjin käsin".

Näin kuitenkin tapahtui, ja suurlähettiläs Stein joutui 6.4.1939 matkustamaan Suomesta saamatta asialleen mitään vastakaikua. Pikem- minkin vahvistui sotaa edeltävänä viimeisenä rauhankesänä käsitys, että Suomi ei sodan puhjettua ainoastaan sallisi saksalaisten käyttäjä luottaan vaan, että Suomi yhdessä Saksan sotavoimien kanssa muodostaisi Saksan hyökkäysrintaman koillisen sivustan tarkoituksena eristää ja tuhota Leningrad.

Suursodan puhkeamisen aattona

Hitlerin taktiikka Suur-Saksan luomiseksi oli edetä aina siellä, missä se näytti edullisimmalta. Ison Britannian ja Ranskan perädyttyä syksyllä 1938 Münchenissä saattoi natsihallitus luottaa läntisen Euroopan suurvaltojen pysymiseen poissa sen tieltä jatkossakin. Niinpä Saksan kannalta vain Neuvostoliitto muodosti uhkatekijän Saksan Puolan kohdistamien aluevaatimusten toteuttamisessa.

Kun Ranskan ja Britannian hallitsevat piirit olivat haluttomia solmimaan vihaamansa Neuvostoliiton kanssa toimivia sopimuksia niin neuvostohallitus tarttui Saksan sille jo useaan kertaan ehdottamaan hyökkäämättö-myssosopimukseen. Neuvostoliitto oli itse asiassa Euroopan suurvalloista viimeinen, joka solmi hyökkäämättö-myssosopimuk- sen natsi-Saksan kanssa. Iso-Britannia ja Ranska olivat tehneet sen jo edellisellä vuonna, joskin näiden maiden sopimukset olivat luonteeltaan pelkkiä julistuksia vailla mitään konkreettista.

Molotov-Ribbentrop-sopimuksen aiheuttama pettymys Suomessa

Elokuun 21. päivänä julkaistettu ja 23. päivänä Moskovassa allekirjoitettu hyökkäämättömyssopimus merkitsi Suomessakin vaikeasti sulatettavaa tosiasiaa. Natsi-Saksa ja Neuvostoliitto olivat solmineet sopimuksen, joka oli täysin Hitlerin 1930-luvun puolivälissä julkistaman Itä-Euroopan ohjelman vastainen!

Mikä katkerinta niin hyökkäys- sotaa Aunuksen ja Vienan Karjalan valloittamiseksi suunnitelleit suomala- iset olivat panneet toivonsa juuri Saksan hyökkäykseen Neuvostoliittoon!

Jo vuosina 1918-1922 olivat heimoaateen innoittamat suomalaiset vapaaehtoisjoukot tehneet monia hyökkäysretkiä silloin sisällissotaa käyvään Neuvosto-Venäjän alueille. Heidän tarkoituksenaan oli liittää Suomen ja sen lähialueiden suomen- sukuiset kansat "yhdeksi suureksi Suomeksi". Vaikka nämä aseelliset hyökkäilyt eivät onnistuneetkaan, ja Suomi solmi lokakuussa 1920 Tartosa rajasopimuksen jäi tämä Suomen valtiollisen alueen laajentamistavoite elämään säädellen enenevässä määrin

kaikkeaa kasvatuksellista ja kulttuurista elämää!

Kun Hitler 1933 lähtien oli taas nostanut Saksan sotilaalliseksi mahdiksi, joka hyvin veti vertoja entisen Saksan keisarikunnan van- malle näkivät ääri-isänmaalliset piirit uuden mahdollisuutensa tulleen! Suomen äärimmäinen oikeisto ja sen tavoitteita taloudellisten ja soti- laallisten syitten takia toteuttava valtiolta laskivat Saksan varaan mahdollisuuden käydä valloitusotaa sitten, kun uusi suursota puhkeaisi.

Niin sitten olikin Suur-Suo- mea havitteleville piireille täysin käsittämätöntä, että Saksa, jonka sodan päämäärin itäinen laajen- tuminen oli kuulunut jo I maail- mansodassa oli mennyt tekemään sopimuksen Neuvostoliiton kanssa!

Ennen II maailmansotaa oli etiiikkaa ja moraalialla niin koulukas- vatuksessa kuin kulttuurissakin hallinnut yläluokan romantisoitu näkemys, että eivät vain jaloit yksilöt vaan myöskin kansat mieluummin kuolevat kuin antautuvat reaali- poliitikassa väistämättömiin kompromisseihin.

Asioihin vakavasti suhtau- tavat henkilöt taas odottivat, että Saksan ja Neuvostoliiton hyökkää- mättömyssopimus tulee kestämään taktisena välivaiheena vain siihen saakka kunnes Hitler on saanut läpi Puolaan kohdistuvat aluevaatimuk- sensa. Tämänkin odotuksen tuli kuitenkin sotkemaan Iso-Britannian ja Ranskan sodanjulistukset Saksalle 3. syyskuuta. Valloitusshaluinen Suomi oli jäämässä yksin!

Itämeren suunta diplomaat- tisten kampaillon taisteluku- ntänä

Puolan odotettua nopeampi luhis- tuminen Saksan hyökkäyksen edessä sai aikaan hermostuneen odotuksen eri maiden ulkopoliittisen ja soti- laallisen johdon keskuudessa. Saksan tulevaa siirtoa Puolan sodan jälkeen pohdittiin levottomuudella tai toiveil- la latautuneina.

Läntiset suurvallat olivat saaneet rieskseen itse julistamansa sodan Saksaa vastaan, eivätkä ne haluneet muuta kuin päästä siitä eroon niin vähin vaurioin kuin suinkin. Iso-Britannian ja Ranskan kannalta mikäään ei olisi ollut mielu-

sampaa kuin Saksan hyökkäyksen jatkuminen Puolasta eteenpäin Baltian ja Neuvostoliiton alueille.

Tästä vaarasta neuvosto-halli- tus oli hyvin tietoinen ja se pyrki vaikeuttamaan tätä Saksan mahdolli- suutta toteuttamalla joukon nopeita toimenpiteitä syys-lokakuussa 1939.

Kun oli varmistunut, etteivät Puolan koskemattomuuden taanneet läntiset suurvallat tule tekemään mitään konkreettista suojattinsa auttamiseksi julisti Neuvostoliitto 17.9 Puolalle sodan ja eteni saksalaisia vastaan Puolan maaperällä demarkaatiolinjan noudattaessa sittemmin Saksan ja Neuvostoliiton juuri solmiman hyökkäämättömyssopimuksen määräyksiä. Saksalaisten mahdollisen hyökkäysten Itä-Preus- sista Liettuan rajalta pohjoiseen kohti Leningradia neuvosto-hallitus sulki tukikohta-sopimuksilla Viron(28,9), Latvian(5,10) ja Liettuan(11,10) kanssa.

Syksyn neuvottelukosketukset Moskovassa

Neuvosto-hallitus pyysi 5. loka- kuuta Suomen Moskovan lähettilään Yrjö-Koskisen kautta, "että ulkomi- nisteri Erko tai joku muu Suomen hallituksen valtuutettu saapuisi Moskovaan neuvottelemaan konkreettista poliit-tisistä kysymyk- sistä". Seuranneet neuvottelut olivat sisällöltään suomalaisille tultuja edelliseltä keväältä, jolloin entinen Helsingin suurlähettiläs Stein oli neuvosto-hallituksen valtuutet- tuna pyrkinyt saamaan aikaan viral- lisia neuvotteluja Suomenlahden meriteitten sulkemiseksi ja vihollis- alusten pääsyn estämiseksi Leni- ngradin sisääntuloväylille. Koska nyt ei kyse enää voinut olla luotta- muksellisesta yhteistyöstä Suomen ja Neuvostoliiton kesken sisällyt- ty neuvosto-hallituksen esitykseen myös sellaiset Suomen maa-alueita koskevat vaatimukset, jotka olivat tarpeen Leningradin alueen turval- lisuuden takaamiseksi siinäkin varsin todennäköisessä tilanteessa, että Suomen hallitus ei tulisi vastusta- maan Saksan Neuvostoliittoon suun- tautuvaa hyökkäystä Suomen maa- ja merialueen kautta.

Artikkelisarja jatkuu lehtem- me seuraavassa numerossa

Esko Koivisto
Timo Nieminen

Kaksi kertaa kymmenen syytä v

Alkukesästä pidettiin EU:n perustuslain kannalta kahdet todella merkittävät kansanäänestykset. Perustuslaille sanottiin Ei! ensin Ranskassa ja sitten Hollannissa. Ranskassa äänestystulos oli, että 54,9 % sanoi Ei ja vain 45,1 % sanoi Kyllä. Äänestysprosentti oli Ranskassa yllättävän korkea, 70 %. Hollannissa puolestaan perustuslaille sanoi Ei 61,8 % ja Kyllä vain 38,4% äänestysprosentin oltua Hollannissa n.63%. Ranskan ja Hollannin kansanäänestysten jälkeen EU:n perustuslaki pantiin jäihin. Sen käsittely haluttiin lopettaa ja ottaa se uudestaan esille hamassa tulevaisuudessa.

Ranskan ja Hollannin äänestysten jälkeen Luxemburgissa perustuslaki hyväksyttiin kansanäänestyksessä, mutta nyt tuon äänestyksen tulos on asetettu kyseenalaiseksi, jopa lainvastaiseksi. Perustelut lainvastaisuudelle ovat tutun omaisista:

1. Luxemburgin hallitus pani rutkasti rahaa likoon TV:ssä ja tiedotusvälineissä saadakseen kansanäänestyksestä myönteisen tuloksen.
2. Hallituksen tiedotuksessa ei ollut minkäänlaista asiasisältöä.
3. Perustuslain vastustajille ei annettu minkäänlaista tilaa keskeisissä tiedotusvälineissä.

Tässä joutuu kyselemään, eikö näin ole menetely myös Suomessa kaikissa EU:hun liittyvissä asioissa alkaen EU:hun liittymisestä ja markan korvaamisesta eurolla.

Ranskan ja Hollannin kansanäänestysten tulos oli jokoisekin tyrmäävä EU:n perustuslain suhteen. Se kaatui, kun kaksi EU:n perustajamaata on sen kaatanut. Erityisesti on havaittava, että kansan kielteen suhtautuminen EU:n perustuslakiin johtui EU:n politiikasta, EU-jäsenyyden seurauksista, uusliberalisista politiikasta, julkisen sektorin yksityistämisestä ja alasajosta, kapitalistisesta kvartaalitaloudesta, jossa tehtaita lopetellaan ja työntekijöitä irtisanotaan vain sijoittajamistajien ahneuden tyydyttämiseksi.

Nyt EU:ta aiotaan viedä eteenpäin vanhojen sopimusten pohjalta kuten Maastrichtin ja Nizzan sopimukset. Perustuslaki on jäissä ja EU:n eliitti miettii, missä muodossa ja millä aikataululla perustuslaki vielä saataisiin henkiin.

EU:n budjettisopu rakoilee

Heti EU:n perustuslain kaatumisen jälkeen EU törmäsi toiseen esteeseen. EU ei löytänyt budjettisopua. Etenkin Ranska ja Englanti riitelivät budjetista. Ranska vaati Englannin EU-maksujen

EU:n Vastainen Kansanrintama on keväästä lähtien järjestänyt tiedotuskampanjaa EU:n perustuslain merkeissä. Samalla olemme keränneet nimiä Eduskunnalle luovutettavaan adressiin, jossa vaadimme kansanäänestystä myös Suomessa EU:n perustuslaista. Tässä olemme Tikkurilassa 27.8.2005.

nostamista muiden tasolle. Siihen Englannissa vastattiin, että sitten myös Ranskan saamat maataloustuet on laskettava muiden tasolle. Riita oli valmis. Kun tähän vielä lisätään EU:n itälaajentumisen kustannukset, joiden suhteen mm. Suomen maksut EU:lle nousevat rajusti, niin soppa oli valmis.

EU-eliitin hämmennys hasvaa

Meillä Suomessa on maamme eliitin osalta vallinnut yleinen hämminki EU:n perustuslain kaatumisesta. Kolumnissaan Hesarissa heti näiden äänestysten jälkeen otsikolla "Askel menneeseen maailmaan" Olli Kivinen purki katkeruuttaan: "Kaunaisten liiton keskeinen yhdistävä tekijä on tarrautuminen "eurooppalaiseksi" väitettyyn luutuneeseen yhteiskuntamalliin. Vastustamalla epämääräistä "liberalismia" ranskalaiset yrittävät askelta taaksepäin, kohti vanhaa valtiojohtoista holhousyhteiskuntaa, jonka eväät on jo syöty." Hetkinen Olli Kivinen. Ensimmäinen kysymys: Kuka holhoaa, jos meidän Suomessa ei anneta äänestää? Toinen kysymys: Kuka oli se, joka söi hyvinvointivaltion eväät? Eikö se, että suuryritykset ovat kaapanneet kaikki työn tulokset ja sijoittelee niitä nyt kaikenlaisiin veroparatiiseihin ja ulkomaisiin investointeihin ole se syy, mikä on syönyt hyvinvointivaltion eväät.

Tässä muutamia syitä vastustaa EU:n perustuslakia

1. EU:n perustuslaki sitoo Suomen peruuttamattomasti EU:hun ja antaa EU:n päättävälle elimille yllimmän päätösvallan Suomen asioista. EU:n perustuslaki menee yli Suomen lainsäädännön ja Suomen perustuslain. Jos Suomen lainsäädännön ja EU-lakien ja direktiivien välille tulee ristiriitaa, EU:n lait pätevät. Tämä on sanottu EU:n perustuslain I osaston artiklassa 6 näin: "Tämä

perustuslaki sekä lainsäädäntö, jota unionin toimielimet antavat käyttäessään sille annettua toimivaltuuden oikeuteen nähdn."

Jos siis EU päättää sijoittaa Suomen alueelle esim. ydinjäteitä, meillä ei ole päätösvaltaa siihen.

2. EU:n perustuslaki lupaa kymmenen hyvää ja yhdeksän kaunista: kansalainontia, työllisyyttä, kansalainontien perusioikeudet jne., mutta ne ovat vain lupauksia paperilla: Keskeistä ovat teot, se mitä EU tekee, ja se on voimakkaassa ristiriidassa lupauksen kanssa. EU määrittelee jäsenmaidensa **talouspolitiikan puitteet**, mm. budjetin raamit. Käytännössä EU:n talouspolitiikka ei johda kansalaisten hyvinvointiin, hyvään sosiaali- ja työttömyysturvaan sekä hyvään työllisyyteen vaan aivan päinvastaiseen tulokseen.

Tätä taas ei ymmärrä Demarien Kimmo Kiljunen, joka luulee EU:n perustuslain hyväksymisen merkitsevän hyvinvointiyhteiskunnan turvaamista ja täystyöllisyyden ottamista tavoitteeksi. Kimmo Kiljunen ei ymmärrä, että hyvinvointiyhteiskunnan alajono on EU:hun sisäänrakennettu, samoin suurtyöttömyys on EU:hun sisäänrakennettu.

Ranskassa kansa osasi nähdä, mitä lupauksen ja sanojen takana todellisuudessa on. Meillä Suomessa ollaan tästä vielä kaukana.

3. EU:n talouspolitiikka on valjastettu vapaan, uusliberalistisen talouspolitiikan vankkurien vetäjäksi ja pääoman voittojen takaajaksi. Tätä edustaa EU:n jäsenhakemuksen ennakkoehdot eli oli täytettävä neljän vapauden periaate, pääomien, tavaroiden, työvoiman ja palveluiden liikkumisen vapaus.

4. Mitä EU:n talouspolitiikka todellisuudessa on, se näkyy Suomessa harjoitetussa poli-

tiikassa. Kun talouspolitiikan tarkoituksena on vain ja ainoastaan suuryritysten tukeminen ja niiden kilpailukykyä kasvattaminen, kaikki muu jää tämän tavoitteen alle. Siksi valtiolla ja kunnilla ei ole varaa huolehtia sosiaaliturvasta, vanhusten hoidosta, lasten päiväkodeista ja koululaitoksesta. Ja yhä vaaditaan uusia ja uusia säästöjä, vaikka Suomen yritykset ovat nyt erityisen hyvässä kunnossa. Kaudella 1990-2004 omaisuus- ja yritys- ja tulot ovat kasvaneet 194 prosenttia. Pelkästään Suomen pörsסיhtitöt ovat tuottaneet voittoa viimeisen vuoden aikana 10 mrd. euroa, eli 60 mrd. Suomen markkaa. Mutta eihän näistä rahoista juuri mitään heru kansan käyttöön, sosiaaliturvaan, terveydenhoitoon, koulutukseen, työllisyyden kehittämiseen, nuorisotyöttömyyden poistamiseen. Valtion budjetista on 90-luvulla entisten lisäksi hävinnyt taivaan tuulin suuryrityksille lahjoitettuna n. 10-15 miljardia euroa eikä niitä ole sinne takaisin palautettu, vaan aina vain enemmän pitäisi julkisissa menoissa säästää, etteivät raharikkaat ja suuryritykset joutuisi maksamaan veroja. Tästä syystä meillä ei ole enää edes kunnollista vanhuuden turvaa. Monet jopa miettivät, kuinka vanhoiksi he oikein uskaltavat elää, ennekuin joutuvat täydellisesti hyljätiksi ja laiminlyödyiksi vaipossaan lojuviksi petipotilaiksi. Tämä kaikki on seurausta Suomen EU-jäsenyydestä ja siitä seuranneesta talouspolitiikasta.

Miten Suomi EU-suohon joutui

5. Miten tämä talouspolitiikka luotiin? Suomi liitettiin rikkomalla perustuslakia EU:n jäseneksi kymmenen vuotta sitten. Sorsan hallitus aloitti liittymisen valmistelun vapauttaen asteittain pääomaliikkeet. Holkerin hallitus vei sen loppuun vuoteen 1990

mennessä. Sen lisäksi pääministeri Holkeri ilmoitti, että nyt tehdään hallittu rakenemuutos. Se tarkoitti, että toteutetaan myös tavaroiden ja palvelusten vapaa liikkuminen. Samassa tarkoituksessa Ahon hallitus tuki yritysten kansainvälistä kilpailukykyä alentamalla yritysveroa vuoden 1991 48 prosentista vuoden 1993 tasan 25 prosenttiin. Samalla myös luonnollisten henkilöiden pääomaverokanta 0-70 prosentista 25 prosenttiin.

Pääomien vapauttamisen seurauksena

1. Suomalaisia pääomia alettiin esteettömästi keinottelun ja kasi-notalouden merkeissä viedä ulos. Ulosviejinä olivat mm. paperiteollisuus ja muu vientiteollisuus. Pääomien vienti johti Suomen pankin valuuttavarannon kriisiin. Valuutan pitämiseksi maassa Suomen pankin oli nostettava korkotasoa lähes pilviin, pahimmillaan se nousi n. 15%:iin.

2. Korkea korkotasoa taas houkutti Suomeen ulkomaista keinottelupääomaa, jotka oli laitettava kiertoon eli lainattava edelleen voidakseen tuottaa voittoa, eli korkoa. Siksi pankit lainasivat rahaa 90-luvun alussa asiakkaille mitään takuita kysymättä. Lainaa sai kuka tahansa ja kuinka paljon tahansa.

3. Pankit alkoivat kilpailaa suuruudella. Vuonna 1985 niiden taseiden arvo oli yhteensä 362,1 mrd. markkaa, mutta ottamalla ulkomailta velkaa 161,2 mrd. markkaa niiden tase kasvoi melkein puoleen. Sen lisäksi ne haalivat käyttäen houkuttimina korkeita korkoja muuta rahaa niin, että vuonna 1991 niiden taseiden loppusumma oli kasvanut 770,4 mrd. markkaa, 136,2 prosenttia Tätä pankkien haalimaa velkaraahaa tyrkytettiin kaikille halullisille ja haluttomille vakuuksista piittaamatta.

4. Korkeasta korkotasosta johtuen lainojen takaisinmaksu ei monilta yksityisiltä ja yrityksiltä enää onnistunutkaan. Näin pankkien auliisti yrityksille ja yksityisille jakamien lainojen takaisinmaksu joutui todellisiin vaikeuksiin. Lisäksi tavaroiden vapaan liikkumisen seurauksena ja mm. maan laajuuden sekä epäedullistenilmasto-olosuhteiden vuoksi pk-yritykset joutuivat ilman rajasuojaa mahdottomaan kilpailutilanteeseen ulkomaisten suuryritysten kanssa.

Seurasi suuri yritysten lopettamisten ja konkurssien aalto. Noin 50.000 pientä ja isompaa yritystä lopetettiin tavalla tai toisella. Sen seurauksena syntyi jättäjäismäinen työttömyys. Seurasi pankkikriisi. Pankit alkoivat kaatua, SKOP ensimmäisenä. Pankit ja niiden suuret saama-miehet pelastettiin siten, että pankkeja tuettiin verovarjoistaan

Äänestys vastustaa EU:n perustuslakia

valtavilla summilla.

5. Työttömyys ja pankkituki maksoivat ja valtiolta loppuivat rahat. Hallitus otti valtiolle satojen miljardien markkojen edestä velkaa, mutta sen vastapainoksi hallitus alkoi leikata budjettia kaikkialta muualta paitsi puolustusmenojen osalta. Vuonna 1992 siirryttiin eduskunnassa ns. enemmistö päätösperiaatteeseen, jolloin oppositio ei enää voinut siirtää huonoja päätöksiä seuraavan eduskunnan päätettäväksi.

6. Valtion ahdinkoon vedoten Ahon hallitus alkoi säättää liukuhinalta ns. säästölakeja. Budjetista leikattiin talouspuolan vedoten kaikista kuntien valtionosuuksista, terveydenhoidosta, sosiaaliturvasta, koulutuksesta. Lama, joksi poliittisesti hallittua rakennemuutosta nyt häveliäästi sanotaan, leikkasi tuotannosta viidenneksen. Tältä alhaiselta tasolta talous kääntyi nousuun v. 1995. Vaikka nousu jatkui parhaimmillaan 5 prosentin vuosivauhdilla, kasvusta huolimatta – sitä kun on aina ennenkin tapahtunut! – se ei ole kyennyt korvaamaan tuotannosta leikattua määrää. Siksi tuotanto toimii edelleen leikatulla tasolla. Tuotannon kääntyminen kasvuun on helpotanut hallituksen asemaa. Siitä huolimatta Lipposen kaksi hallitusta jatkoivat edelleenkin leikkauslinjaa. Sillä on valtion ja kuntien budjeteista leikattu ainakin 20-25 miljardia euroa. Senkin jälkeen sama leikkauslinja jatkuu ja jatkuu.

7. Nykyisen Vanhasen hallituksen aikana leikkaukset jatkuivat, vaikka suuret leikkaukset on jo muka tehty. Vanhasen hallitus ja valtiovarainministeri Kalliomäki vahtivat, että budjetti pidetään leikkausten jälkeisellä tasolla, että kuristussote hyvinvointivaltiota jatkuu.

Samalla suunnitellaan todella uusia rajuja ”uudistuksia”, joista julmimmasta päästä on kunta-uudistus, joka uhkaa väestön suuren enemmistön kaikkia ns. hyvinvointipalveluita. Myös julkisen talouden yksityistämisen linjaa jatketaan. Julkisia palveluita ja yrityksiä siirretään yksityisille, jolloin julkisten palveluiden rahoitustarve tosin pienenee. Käännetty puolelta tässä vain on, että palvelut ovat rikkaita varten, eivät tasapuolisesti koko kansalle.

8. Suomalaisten pääomien maastaviennissä on kuitenkin suurin merkitys suomalaisten yritysten myynnissä ulkomaille. Myös vientiyritysten huikasti kasvaneet voitot ovat pääsääntöisesti viety pois maasta. Vuonna 1985 pääomia oli ulkomailla noin 0,2-0,3 miljardia euroa, mutta vuoden 2004 lopussa sitä oli jo 258,4 miljardia euroa. Se on lähes yhtä paljon kuin Suomessa on toimivaa tuotanto-, liikenne- ja kaupapääomaa.

Tässä toritilaisuus Kuopiossa 20.8.2005. Kuopiolainen torileisö oli kiinnostunut sanomastamme ja allekirjoituksia saatiin runsaasti. Kuvassa Juhani Tanski keskustelee erään asioista kiinnostuneen kanssa.

9. Näin rahat ovat kadonneet investoinneista, kansalaisten ja kuntien ulottuvilta yritysten voittojen kasvattamiseksi ulkomailla. Kaikki tämä on EU-jäsenyyden ennakoitujen täyttämisen seurausta ja siihen liittyvän hallitun rakennemuutospolitiikan suoraa seurausta.

10. Kotimarkkinatuotannosta, kansantalouden omavaraisuudesta, on tämän globalisaation – pääomien, tavaroiden ja palvelusten vapaan liikkumisen – seurauksena menetetty yli puolet.

11. Kotimarkkinatuotannon romahduksen seurauksena aikaisemmin poikkeuksellisista epätyypillisistä päätöksistä on tullut tyypillisiä. Jos vuonna 2004 yli 1,4 miljoonaa palkkatyöläistä ja 142.000 pitkäaikaistyötöntä, 54 prosenttia työvoimasta, sai tehdä palkallista työtä vain runsaat kuusi kuukautta. Pätkätyöläisten vuosipalkaksi tuli vaatimatonta 9.586 euroa. Tästä tilanne ei näytä paranevan, sillä ennusteet puhuvat sen sijaan vain päätökäiden lisääntymisen puolesta. Se merkitsee väestön jatkuvaa köyhtymistä.

12. Jos EU:n perustuslaki hyväksyttäisiin, se merkitsisi, että naulaisimme itsemme lopullisesti tähän kansallisen ja ylikansallisen suuropääoman etuja ajavaan tuhon politiikkaan.

6. Kun EU:n puiteissa pääomien vienti tuli esteettömäksi, niin suomalaiset yritykset ovat käyttäneet tilaisuutta hyväksi päästäkseen ottamaan hyötynsä halpatyövoimasta ja hyvistä markkina-alueista. Tätä kutsutaan globalisaatioksi. Viimeisin esimerkki tästä on UPM:n aikomus perustaa uusi paperitehdas Saksaan tai Ranskaan. Samalla yritys aikoo lakkauttaa pienempiä tehtaitaan. Esillä on erityisesti ollut Kajaaniin tehdas. UPM:n johto perustelee aikomustaan sillä, että he ovat globaali yritys, eikä heillä ole mitään velvol-

lisuutta toimia Suomessa ja suomalaisen yhteiskunnan hyväksi. Näin siis käenpoika kiittää hautojaansa.

Pääomien vienti ei niin kuin olettaisi ole suuntautunut pääasiassa Kiinaan ja entisen Neuvostoliiton alueille. Pääomia vietään eniten EU:n alueelle ja USA:han. Kuitenkin Kiina ja Itä-Eurooppa ovat kasvattaneet voimakkaasti osuutensa. Myös työpaikat ovat valuneet ulkomaille. Yksinomaan elektronikkateollisuudessa suomalaiset yritykset työllistävät tänään ulkomailla enemmän kuin Suomessa. Lisäksi suomalaiset yritykset jokoivat viime vuona osinkoja omistajilleen 8 miljardia euroa. 42 suurinta pörssiyritystä Nokia pois lukien jokoivat osinkoja 4,8 miljardia euroa, mikä on melkein täsmälleen sama summa, kuin mitä on kuntien nykyisin valtiolta saamat valtionosuudet.

Nyt EU-jäsenyyden oloissa, pääomien vapaan liikkumisen oloissa, meillä ei ole mitään mahdollisuutta kontrolloida ja säädellä pääomien vientiä. Kaikesta tästä näkee, että jos talouspolitiikka ei olisi EU:hun sidoksissa ja jos eduskunta ja hallitus olisivat tehtäviensä tasalla, rahaa – ne vaadittavat 10 miljardia euroa vuodessa – riittäisi edelleenkin hyvin myös sosiaaliturvaan, työllisyyden hoitoon, koulutukseen ja hyvinvointiin koko Suomen kansalle.

7. Ulko- ja puolustuspolitiikka ovat EU:n perustustilasta EU:ssa päätettäviä asioita. Perustuslain I osaston 12. artiklassa kohta 4 sanotaan: ”Unionilla on toimivalta määrittellä ja toteuttaa yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, mihin kuuluu myös yhteisen puolustuspolitiikan asteittainen määrittely. Näin perustuslaki vie Suomelta kaiken ulko- ja puolustuspolitiittisen

riippumattomuuden ja itsenäisyyden. Nyt meitä aivan kuin annettuna tosiasiana jo sopeutetaan EU:n kriisinhallintaan ja Nato-yhteistyöhön.

8. Menetämme kansallisen päätösvalan. I osaston 7. artikla tekee EU:sta oikeushenkilön. Se merkitsee, että EU voi tehdä kaikkia sen jäsenmaita koskevia sitovia sopimuksia mistä tahansa asiasta ja minkä instanssin kanssa tahansa. I osaston 12. artiklassa kohdassa 2 sanotaan: ”Jäsenvaltiot käyttävät toimivaltaansa siltä osin kuin unioni ei käytä omaansa tai on päättänyt lakata käyttämästä sitä.” Tällä tavoin jäsenmaa on yksiselitteisesti antanut päätösvaltansa EU:n elimille. Suomi saa käyttää omaa päätösvaltaansa vain sikäli, kun se EU:lle sopii.

9. Vaikutusvaltamme EU:ssa ei ole kovin kummallinen. Menimme sinne istumaan pöytiin, joissa tehdään päätöksiä. Kuitenkaan meillä ei ole äänivaltaa EU:ssa kuin vain hyvin vähän. EU:n parlamentissa istuu tällä hetkellä 729 kansanedustajaa. Heistä 14 on suomalaisia. EU:n ministerineuvostossa äänimäärä on yhteensä laskien 321. Suomella on tuosta äänimäärästä käytettävänään 7 ääntä. EU:n virkamiehistössä suomalaisia on yhä vähemmän. Suuntaus EU:n päätöksenteossa on siirtyminen enemmistö päätöksiin.

Enemmistö päätös Eurooppa-neuvostossa ja ministerineuvostossa syntyy, jos 55% jäsenmaista sekä 15 maata nykyisistä 25 jäsenvaltiosta kannattaa päätöstä ja sen takana on vähintään 65% EU:n väkiluvusta. Tämä suu edun EU:n suurille jäsenmaille – EU:n 15 pienintä valtiota eivät saa mitenkään kasaan 65% koko EU:n väkimäärästä. Kun lasketaan EU:n 15 pienimmän maan väkiluvut yhteen Maltasta (0,4 miljoonaa) Portugaliiin (9,8 miljoonaa), väki-

määräksi tulee 64,6 miljoonaa, joka on ainoastaan 14,7% koko EU:n asukasmäärästä 440 miljoonaa!

Pelastaako aloitemahdollisuus EU-demokratian

Suurena kansalaisten demokratiaa ajavana uudistuksena perustuslaki mainitsee aloitemahdollisuuden. Kansa saa tehdä EU:lle lakialoitteen, jos sen taakse saadaan miljoonan kansalaisen allekirjoitukset. Tällaisen aloitteen aikaansaaminen on lähes mahdollista ja jos sellaisen miljoonan nimen listan saisikin kokoon, se ei velvoita mihinkään vaan EU:n päättävät elimet voivat heittää aloitteen nimilistoinen suoraan roskakoriin.

10. Kansan ääntä ei ole kulttuuri-asioiden EU-asioiden. Kun Suomi liitettiin kansanäänestyksellä EU:hun v. 1994 silloin totuutta EU:sta ei kerrottu. Luvattiin 100.000 uutta työpaikkaa Suomeen. Luvattiin suuria pääomasijoituksia Suomeen. Luvattiin, että markka säilyy. Luvattiin, että Suomen ulkopoliittinen riippumattomuus ja puolustuspolitiikka säilyvät. Mikään noista lupauksista ei ole pitänyt. Päinvastoin – ne ovat muuttuneet vastakohdiksi.

Pääomat eivät ole virranneet Suomeen vaan Suomesta ulos. Suomeen ei ole tullut 100.000 uutta työpaikkaa, vaan vähintään 200.000 työttömän kestotyöttömyys. Markka ei ole säilynyt. Siitä luopumisesta ei kansalta edes kyselyä. Eduskuntakaan ei ole päättänyt markasta luopumisesta, vaan eduskunta äänesti asian yhteydessä hallituksen tiedonannosta ja hallituksen luottamuksesta.

Ulkopoliittisesta riippumattomuudesta meillä ei ole enää tuskin rippeitäkään jäljellä. Meitä sovitetaan EU:n puolustus- ja ulkopoliittikka läheisessä yhteydessä sotilasliitto Natoon.

Reijo Katajaranta
Kai Kontturi

**Allekirjoita
adressi
kansanäänestysjärjestämiseksi
EU:n
perustuslaista
myös
Suomessa**

Jälkimietteitä paperin työtaistelusta

Seitsemisen viikkoa kestänyt paperialan työtaistelu on päätynyt. Jälkipuinti on ollut kummallisen vähäistä. Sitkeästi kuitenkin kansan keskuudessa muistellaan Paperiliiton lakkoa. Lakkoa itse asiassa oli vain muutaman päivän ajan, muu oli työnantajan työtaistelutoimintaa eli työsulkua.

Paperin työtaistelun aikana muutkin sanonnat heittivät häränpyllyä ja etenkin Erkon lehdistö unohti erään tärkeän asian eli totuuden turhan usein. Hesarin uutisointi Paperiliiton tavoitteista ja työntekijöitten palkoista meni useasti satujen puolelle.

Tarkoitukseni on lyhyesti käsitellä työtaistelun syitä, itse taistelua, seurauksia ja sitäkin olisiko jotain voitu tehdä muuten kuin tehtiin. Näkemyseni ovat Paperiliiton Jämsänkosken osasto 11 rivijäsenen ajatuksia.

Paperikapitalistien suunnitelmassa oli kertajäyöksellä saada vahva ja vaikutusvaltainen Paperiliitto polvilleen. Suunnitelma oli hieno ja paljon oli kulunut sikareja ja konjakkia sitä fuutsiessa. Ensimmäinen vaihe oli mainoskampanja lehdistä. Mainosten väitteiden mukaan paperiliittolaiset vuolevat puuveitsellä kultaa - runolliseen muotoon mainokset muutettuina.

Seuraavassa vaiheessa paperikapitalistit ilmoittivat jättäytyvänsä tupon ulkopuolelle. Vaatiukset Paperiliitolle olivat älyttömät ja tarkoitukselliset. Tähtäimessä oli saada Paperiliitto heti antamaan lakko-varoitusta. Sitten masinoitiin porvarilehtiin ja televisioon katusekampanja. Paperiliittolaisten palkoista esitettiin hatusta vedettyjä lukuja. Moisia palkkoja en ole koskaan saanut enkä ole osannut niistä edes uneksia. Olen sentään ollut jo yli 42 vuotta alalla. Innokkaasti verrattiin sairaanhoitajien ja paperityöläisten palkkoja. Jokainen paperityöläinen arvostaa sairaanhoitajien työtä ja pitää heidän paikkojaan alimitoitettuina. Pitää muistaa kuitenkin eräs tärkeä pointti - Paperiliitto ei voi määrätä sairaanhoitajien

Tässä UPM:n Kajaani tehdas komeassa ilmakuvassa. UPM aikoo nyt "globaalina yhtiönä" perustaa uuden paperitehtaan Keski-Eurooppaan ja lakkauttaa tuotantoaan muualla. Yksi vahva ehdokas lakkautettavaksi on juuri tämä Kajaani tehdas. UPM perustelee hankkeitaan sillä, että UPM on globaali kansainvälinen yritys, eikä sitä sido mitkään velvoitteet Suomen suuntaan. Näin siis käenpoika kiittää hautojansa.

palkoista. Heillä on oma liitto, jonka tehtävänä on palkoista ja eduista neuvottelemineen.

Paperiliiton johto osoitti kaiken melskeen keskellä hallitsevansa tilanteen ja pitävänsä ennen kaikkea hermot kurissa. Työnantajan puolella alkoi pinna kiristyä, kun paljastui, ettei homma mene alkuunkaan suunnitelmien mukaan. Paperiliiton julistama ylityökielto osoittautui tehokkaaksi. Se osoitti myös työntekijämäärät alimitoitetuiksi, moni tehdas käy ylityön varassa. Työnantajien oli yritettävä työsululla saada tulosta aikaan. Sekin osoittautui tehottomaksi. Eräänlaisena paniikkireaktiona työsulkua vain jatkettiin kerta toisensa jälkeen.

Työtaistelun tapahtumia seurattessani totesin vanhan sanonnan: toveri on toverin pahin vihollinen olevan edelleen ajankohtaisen - valitettavasti. Metalliliitto ei antanut tukeaan ja ko. liiton karsas sairaantumien herätti kummastusta. Syitä lienee useita. Metalliliitto on ensimmäisenä tekemässä uutta tupoa ja useimmiten huonoa sellaista. Kun

suurin liitto suostuu työnantajien vaatimukseen, on pienten ja heikkojen mahdollisuus saada parempi aikaan. Metalliliiton johdolle on kauhuskenaario tilanne, jossa lakolla saataisiin aikaan parempi sopimus kuin heillä on. Siksi talven aikana tapahtuneet bussikuljettajien ja ahtaajien työtaistelut eivät myöskään saaneet Metalliliiton tukea. Metalliliitto lienee unohtanut tuen jota se sai 1971 raskaan ja pitkän lakkonsa aikana. Nirsosti tuli myös tukea SAK:n johdolta. Kovasti ihailinen oli vaatimassa työnantajien vaatimusten hyväksymistä - sellaista tukea siis.

Työtaistelun aikana tuli mieleeni, mihin yleensä SAK:ta tarvitaan. Valitettavasti yhtään järkevää syytä en keksinyt Moni poliittinen ruumis on saanut suojatyöpaikan SAK:sta. Nimiä voisin luetella pitkän rivin, mutta määrätystä syystä en tee sitä. Jos SAK:n johdosta olisi löytynyt selkärankaisia johtajia, olisi Paperiliiton työtaistelu ollut viikossa ohi. SAK:n valtuusto olisi voinut ilmoittaa: Suomi on yleislakossa, ellei paperialan sopimusta ole tehty siihen ja siihen päivään mennessä. Sopimus

oli ollut luultavasti vielä parempi kuin nyt tehty. SAK:n johdossa kuitenkin Matti Huutola on ainoa, jolta ei mene löysät housuun, kun yleislakosta aletaan puhua. Lakko ja yleislakko ovat edelleen haluttaessa työntekijöitten ainoat puolustautumis keinot työnantajan mielivaltaa vastaan. Eivät edes EU:n byrokraatit ole vielä rohjenneet kieltää Lakko-oikeutta. Lakkosakoilla on tosin vaikeutettu työläisten puolustautumista. Kalevi Sorsa ei ole kukaan minulle suuri valtiomies, vaan pelkästään Valco-Sorsa ja Lakkosakko-Sorsa.

Ranskassa, Italiassa ja viimeksi Kreikassa on yleislakkoa käytetty tehokkaasti. Paperialan työtaistelun jälkipyykkiä peittää vielä kauan molemmilla puolilla. Ainakin paperikapitalistit voivat todeta hienon ja upean suunnitelmansa menneen metsään. Pitkään aikaan ei tarvitse valittaa rahanpuutetta. Rahaa paloi rutosti. Tosin rahapulan on aina ollut vain ennen palkkaneevotteluja. Näin on ollut vuosikymmenten ajan. Kun työehtosopimus on saatu keinolla tai toisella

aikaan, alkaa valitus sen kalleudesta. Konkurssipiru alkaa heti kurkistella oven raosta.

Kun meikäläinen aloitti paperitehdastyöt olivat tehtaasta pääosin suomalaisten omistuksessa. Kun Juuso Walden oli Yhtyneet paperitehtaasta - firman johtajana olivat urheilijat ja jalkapallo etusijalla. Kun vuosien saatossa omistukset ovat siirtyneet ulkomaille, on kaikki inhimillisyyden kadonnut teollisesta toiminnasta. UPM:nkin suurin omistaja on jenkkiä eläkejärjestö. Kun jenkkiä eläkeuuri ja vaarit tarvitsevat entistä enemmän pyppyvoiteita on heidän saatava myös enemmän tuotteita osakkeistaan. Voitto, ja aina vaan suurempi voitto on toiminnan päämäärä. Jos voiton maksimointiin tarvitaan 200 tai 20.000 ihmisen irtisanominen se myös suoritetaan.

Vähin mitä Arkadianmäellä toimivat EU:n kumileimasimet voisivat tehdä, olisi laatia pikaisesti laki, jolla perittäisiin takaisin jokainen senti, jonka ulkomaille siirtyvät firmat ovat saaneet suomalaisilta veronmaksajilta avustuksina.

Jos nyt pitäisi loppukaneettina antaa numeroarvostelu Paperiliiton työtaistelusta antaisin kuutosen. Saavutetuista eduista jouduttiin osittain luopumaan, mutta pääasia ettei luovuttu ilman taistelua. Vielä pari viikkoa kestänyt taistelu olisi ehkä tuonut paremman lopputuloksen, mutta kuten edellä on ilmennyt, ulkopuolinen painostus oli kovaa ja ns. korkealtakin tasolta tulevaa. Heikompi liitto olisi joutunut antautumaan jo aiemmin. Itselleni ei sopimuksen hyvyys tai huonous ole enää suurimerkityksellinen. Vielä 8 työpäivää niin 42 vuotta ja 4 kuukautta kestänyt "elinkautistumio" on kärsitty. Se on ehkä toisen jutun aiheen sisältävä tapaus.

**Reino Welling,
Jämsänkoski**

Yli miljardin sielun mies

Romaalaiskatolinen kirkko on maailman suurin kristillinen kirkkokunta. Vatikaani on sen vallankeskittymä, jonka vaikutusalue ulottuu Euroopasta, USA:han, Latinalaiseen Amerikkaan, osaan Afrikkaa ja Oseaniaan sekä aina Filippiineille asti. Katolilaisuus suoritti väkivaltaisen mairinnounsunsa Latinalaiseen Amerikkaan 1500-luvulla sekä levisi konkistadorien ja heidän perillistensä pakkokeinoin kaikkialle vallatuissa maissa.

Saksalaisen kardinaali **Joseph Ratzingerin** valinta uudeksi paaviksi virkanimellä **Benedictus XVI** on koettu Latinalaisessa Amerikassa pettymykseksi. Hänen valintansa pelättiin aiheuttavan hyvin vaikeita aikoja köyhälle Latinalaisen Amerikan kirkolle. Katolisen kirkon vaikutus maanosassa on hyvin suuri, koska väestöstä valtaosa kuuluu Vatikaanin vaikutuspiiriin.

Arvokonservatiivi

Kaksi suurta "jarrumiestä", joihin monituiset yhteiskunnalliset uudistusliikkeet ovat pysähtyneet, kättelevät tässä toisiaan. Oikealla entinen paavi Johannes Paavali XII ja vasemalla uusi paavi Benedictus XVI, alkuperäiseltä nimeltään Joseph Ratzinger.

Joseph Ratzinger mielletään edeltäjänsä **Johannes Paavali II** hengenheimolaiseksi. Hän suhtautuu varsin nihkeän konservatiivisesti sek-

sualaan moraalisiin, ehkäisyvälineisiin, syntyyden sääntelyyn, pappien selibaattiin sekä naisten asemaan kirkossa ja yhteiskunnassa.

Hänen mielestään katolisten on ehdottomasti ja nurkumatta seurattava kirkon opetuksia. Yksi hänen päämäärästään on julistaa pannaan katolisen kirkon tukemia oikeistodiktatuureja vastaan taisteleva kristillinen vapautusliike Latinalaisessa Amerikassa.

Nuorukaisena Ratzinger kuului Hitler Jugendiin, mutta ei ole todisteita siitä, oliko hän natsi vai vain natsien sympatisoija. Mutta hänen opportunististaan, jota johdatteli hänen kunnianhimonensa, on paljon näyttöjä. Hän ilmaisi jo aikaisessa vaiheessa elämässään haluavansa kardinaaliksi. Hän vaalii hyviä suhteita äärioikeistolaiseen Opus Dei -järjestöön. Hänet tunnetaan myös diktaattori Pinochetin ystävänä kardinaali Sodanon neuvonantajana.

Aikuisena miehenä tätä Jeesuksen Kristuksen sijaista kuvattiin säilyksi ja koruttomaksi papiksi, josta kehkeytyi tärkeä hahmo Vatikaanin fundamentalististen, kovain linjan asenteiden puolustajana. Kapitalismin ymmärtäjänä vapautuksen teologia ei ole ollut myöskään hänelle koskaan

mieleinen.

Kaikkialle tunkeutuva katolilaisuus

Brasilialaisen sosiologin ja katolilaisen **Maria José Rosado Nunesin** mukaan uusi paavi syventää kuluu kirkon hierarkian ja "Jumalan kansan" välillä. Avioituneiden pappien liikkeen mielestä Ratzingerin valinta oli lyhyen aikavälin katastrofi, joka hyllytti kaiken väittelyn selibaatista. Chileläisen teologi **Alvaro Ramisin** mukaan paavi vastustaa lisäksi kirkkojen välistä yhteistyötä ja katolisen kirkon avautumista maailmalle. Hän ei tajua myöskään mitään köyhien todellisuudesta.

Kuubassa ollaan huolissaan siitä, että uuden paavin konservatismi johdosta katolinen kirkko voi menettää kannattajiaan muille uskontoille sekä pahentaa paikallisten kirkkojen riippuvuutta Vatikaanista. Kuuban katolinen kirkko on jo nyt yksi Vatikaanin tiukimmin sidotusta kirkkoista. Skismat sosialistisen valtion ja kirkon välillä saattavat kiristyä.

jatkuu seuraavalla sivulla...

Sosialidemokratian ja kapitalismin kriisit kohtaavat Saksan vaaleissa

Nykyisen sosialidemokratian juuret menevät 1800- ja 1900-lukujen vaihteeseen. Tuolloin Gothan kokouksessa 1875 marxilaisille joutuille perustettu Saksan Työväenpuolue, myöhemmin Saksan sosialidemokraattinen puolue SPD hajosi kahtia. Puolueeseen syntyi Eduard Bernsteinin toimesta oikeistolainen siipi, joka revisioi ja mitätöi Marxin ja Engelsin kansantaloutta, yhteiskuntakehitystä ja dialektiikkaa koskevat teoriat. Tämä kriisi kärjisty ensimmäisen maailmansodan aikana, jolloin puolueen silloinen johtohahmo Karl Kautsky käytännössä hajotti puolueen asetuksaan puolistamaan Saksan maailmansotaan johtamaan sotapolitiikkaa. Tässä prosessissa alkuperäinen sosialidemokraattinen liike hajosi kommunistiseen ja sosialidemokraattiseen liikkeeseen.

Sosialidemokraattisella liikkeellä on ollut maailmansotien jälkeen suuri vakiintunut kannatus useissa eurooppalaisissa maissa. Mm. Ruotsissa ja Saksassa sosialidemokraatit ovat olleet valta puolueita. Itävallassa ja Suomessa sosialidemokraattien asema on ollut hieman pienempi, mutta kuitenkin merkittävän suuri.

Kun maailma oikeistolaistui 1980-luvulla ja siirtyi Margaret Thatcherin ja Ronald Reaganin johdolla ns. uusliberalismin, sosialidemokraateista tuli omien valta-asemiensa vanki. Voidakseen säilyttää valtansa sosialidemokraattien oli lähdeittävä oikeistolaistamaan omaa politiikkaansa. Näin tapahtui yleisesti Euroopassa: Saksassa, Ruotsissa ja monissa muissa maissa, myös Suomessa.

Saksassa valta puolueina ovat olleet perinteisesti sosialidemokraatit, SPD ja oikeistolaiset kristillisdemokraatit, CDU. Kristillisdemokraatit ovat esiintyneet lähinnä kahtena puolueena, CDU:n rinnalla on ollut sen baierilainen siipi CSU.

Kun DDR liitettiin silloiseen Länsi-Saksaan 1989, Länsi-Saksassa oli vallassa Helmut Kohlin johtama CDU/CSU liittolaisenaan vapaat demokraatit FDP. Mutta kun Saksan "itälaajennus" ei ollutkaan Kolehille mitään paraatimarsia ja siitä aiheutui Saksalle suuria kustannuksia, vuoden 1998 vaaleissa valta Saksassa vaihtui takaisin sosialidemokraateille. SPD sai vaalivoiton ja Saksan johtoon tuli liittokansleriksi Gerhard Schröder.

Alusta alkaen Schröderin hallinto on ollut periaatteidensa ja asemansa vanki. Saksalaiset ovat aikaisemmin kokeneet sosialidemokraatit kunniaakkaana työväen-

Saksassa pidetään syyskuun 18. parlamenttivaalit, joiden tulosta kannattaa seurata suuremmalla mielenkiinnolla. Saksan tulevat vaalit heijastelevat yhtä aikaa paitsi sosialidemokratian myös kapitalismin samanaikaista kriisiä.

Putinilla ja Schröderillä tuntuu olevan verrattoman hauskaa keskenään. Kulssi sahan se vaan on, molemmilla on enemmän kuin tarpeeksi tekemistä omilla maissaan.

puolueena, joka puolustaa kapitalismissa perinteistä työväenluokkaa, perusduunaria. Oikeistolaisen politiikan puhurissa Saksan sosialidemokraattinen puolue on menettänyt viimeisetkin rippeensä työväenluokkaa edustavana puolueena.

Tässä tulee esille kapitalismissa itsessään olevat ristiriidat. Kapitalismissa kaiken tarkoituksena on tuottaa voittoa yritysten kapitalistisille omistajille. Työläinen saa kapitalismissa työtä vain, jos hän työllään onnistuu lisäämään omistajakapitalistien voittoa. Tästä syystä kapitalismi synnyttää työttömyyttä, erityisesti näin tekee uusliberalistinen kapitalismi, jossa kapitalistien etu syrjäyttää kaikki muut yhteiskunnalliset intressit.

Saksassa tämä politiikka on johtanut Schröderin aikana jättäjänsä saksalaista, siis saman verran kuin Suomessa on asukkaita, on tällä hetkellä työttömänä. Perinteinen keino kapitalismissa torjua työttömyyttä on ollut "talouskasvu". Sosialidemokraatit ovat nähneet vähintään 3% talouskasvun ainoaksi keinoksi työttömyyden pienentämiseksi. Nyt Saksan talouskasvu on kuitenkin ollut olematonta, lähes 0- +1 % luokkaa. Näin kapitalismi törmää ristiriitoihinsa; eihän mikään asia maailmassa pysty loputtomasti kasvamaan. Jatkuva talouskasvu on mahdoton myös kapitalismissa. Siten myös työllisyyden turvaava kapitalismi on mahdoton. Tehtävänä on löytää sellainen yhteiskunnallinen organisaatio, joka turvaa kansalaisten työllisyyden ja hyvinvoinnin myös sellaisissa oloissa, missä talouskasvu voi olla ainakin hetkellisesti pysähtynyt tai jopa

taantumassa. Tähän kapitalismi ei kykene.

Schröder turvautuu Saksan tilanteessa, 0-kasvussa ja jätti-työttömyydessä oikeistolaisiin, kapitalistisiin lääkkeisiin. Schröderin johdolla Saksan sosialidemokraatit laativat pari vuotta sitten ohjelman Agenda 2010, jossa johtajuutensa oli kapitalismin johdonmukainen tukeminen. Työttömyydestä ja talouden 0-kasvusta piti päättämisen eron antamalla kapitalisteille 10 miljardin euron verohelpotukset ja heikentämällä kansan työttömyys- ja sosiaaliturvaa.

Schröderin oikeistolainen ohjelma kuitenkin hajotti sosialidemokraattisen puolueen. Ohjelma aiheutti eri puolilla Saksaa suuria mielenosoituksia Schröderin Agendaan vastaan. Samalla SPD:n kannatus on laskenut jyrkästi. Kun SPD sai vielä vuoden 2002 vaaleissa kannatusluokseen 38,5% tämä kannatus romahti EU-vaaleissa 2004 vaivaan 21,5 %:iin. Tässä vaiheessa se siipi puolueesta, joka katsoi sosialidemokraattien hyljännäen alkuperäisen ajatuksensa ja tehtävänsä työväenluokan etujen puolustajana, irrottautui puolueen entisen puheenjohtajan Oskar Lafontainen johdolla irti Schröderin linjasta. Kun Schröder koki vielä tappioita osavaltiovaaleissa, hän päätti mittauttaa sosialidemokraattien ja oman kannatuksensa ja järjestää uudet vaalit. Saksan vaalit siis pidetään 18. syyskuuta.

Tämän jälkeen katsottiin pöydän olevan kaatettuna kristillisdemokraateille ja sen puheenjohtajalle Angela Merkelille. Tilanne Saksassa kuitenkin mutkistui oleellisesti, kun DDR:n perillinen itäisessä Saksassa, PDS ja Lafontainen läntinen ryhmä

WASG löysivät toisensa. Kesäkuussa PDS vaihtoi nimensä Vasemmistopuolue PDS:ksi. Länsi Saksan puolella Lafontainen ryhmä tuli mukaan Vasemmistopuolueeseen. Länsi Saksan puolella puolueen nimestä vain odotetaan kirjaimet PDS pois. Yhtäkkiä tällä uudella puolueella osoitautui olevan melkoisesti kannatusta. Itäisessä Saksassa peräti kolmasosa kannattaa Vasemmistopuoluetta ja läntisessä Saksassa Lafontainen ryhmän kautta puolueella on galluppien mukaan n.11 % kannatus.

Ohjelmassaan Vasemmistopuolue lupaa täydellistä muutosta Saksan politiikkaan. Uusliberalismissa siinä ei jää mitään jäljelle. Puolue lupaa kansalaisille 750 euron perusturvan ja 1400 euron minimipalkan. Lapsilisät nostetaan 154 eurosta 250 euroon. Vasemmistopuolue arvioi ohjelmansa maksavan 60 mrd. euroa joka rahoitetaan nostamalla rikkaiden verotusta, palauttamalla yritys-, omaisuus- ja

perintövero sekä luopumalla aiouista verohelpotuksista. Lisäksi aletaan verottaa arvopaperikauppaa.

Nyt ei enää olekaan selvää, että CDU saisi tulevissa vaaleissa ehdottoman enemmistön ja että tuleva liittokansleri olisi Angela Merkel. Vasemmistopuolueella on suuri mahdollisuus torjua tilanne, jossa kumpikaan puolue, enempää SPD kuin kristillisdemokraatitkaan, voisivat yksinään määrätä hallituksen kokoonpanosta, SPD yhdessä vihreiden kanssa tai CDU yhdessä vapaiden demokraattien FDP kanssa.

Sosialidemokratian ja kapitalismin kriisit kohtaavat näin toisensa. Todennäköisenä vaihtoehtona on esitetty, että vaalien jälkeen nämä kaksi kapitalismin tukijaria CDU ja SPD muodostavat yhteisen hallituksen torjua Vasemmistopuolueen luoman uhan uusliberalistista politiikkaa ja kapitalismia vastaan.

Reijo Katajaranta

Saksan Vasemmistoliitto

UZ 22/7-2005

Vuosien mittaan ovat Saksan Sosialidemokraattisen puolueen rivit harvenneet tuntuvasti. Viime aikojen tapahtumat ovat kuitenkin innostaneet tunnettuja sosialidemokraatteja julkilausumiin. Äskettäin erosi SPD:n Baden-Württembergin entinen puheenjohtaja Ulrich Maurer. Häntä seurasi Saksan turkkilaisten liiton puheenjohtaja Hakki Keskin. Ovat paikkuen lähti myös Yleisten alojen ammattiliiton pääekonomi Michael Schleht, joka kirjoitti avoimen kirjeen SPD:n puheenjohtajalle Franz Münterferingille.

"Hyvä Franz Münterfering, täten ilmoitan eroavani SPD:stä. Vaalijulistuksesta vuonna 2005 käy ilmeisesti ilmi Teidän politiikkanne, josta on esimerkiksi Agenda 2010, jonka sisällöstä ei voi erehtyä. Sitä eivät muutamat tekstin stilisoinnit muuta miksikään. Agenda on viime vuosina perusteellisesti käyty läpi, joten en toista kaikkien tiedossa olevia tosiasioita. Keskeistä minulle on siinä esiintyvä ihmisten turvatakuu. Pahinta mitä voin ajatella on, miten työtoverini kokevat tämän epävarmuuden tulevaisuudesta. On mahdotonta suunnitella elämänsä ja lastensa tulevaisuutta. Siinä ei ole kysymys pelkästään perhetuen maksamisesta lapsiperheille. Kyseessä ei ole pelkästään henkinen ahdistus, pelkotilat vuoden työttömyyden jälkeen. Työtoverit joutuvat jatkuvan kurjistumisen uhreiksi ja pelkotilojensa vuoksi yrittävät myös sairautta työlämässä. Kyseessä ei kuitenkaan ole vain elinehtojen huononeminen. Myös työehtosopimukset ovat sisällöltään huonontuneet. Ensimmäisen kerran vuonna 2004 laskivat nimellispalkat. Reaalipalkat ovat jo useamman vuoden olleet laskusuunnassa. Tämä kehitys raunioittaa koko kansantalouden. Sisämarkkinat ovat kutistuneet ja deflaatio uhkaa. Teidän politiikkanne on avannut tien tälle kehitykselle.

Kehitystä vauhdittavat yleisten palveluiden ja valtion apujen heikentäminen. Vuodesta 1999 lähtien on "säätämistä" tullut valtion uskonto. Järkyttävällä tavalla olette suosineet rikkaita ja suuryrityksiä. Sitä on tehty puna-vihreä-bengessä enemmän kuin koskaan ennen. Vuodesta 2001 on suurpääomalle annettu vähintään 70 miljardia euroa. Siten ei ole ihme, että valtionvarainministeri budjetin käsittelyssä esittelee leikkauksia. Näin luodaan "pakkotilanteet". Laskun maksajia ovat vähäosaisimmat. Kovimmat iskut ovat kohdistuneet julkiseen sektoriin.. Siitä on järkyttävänä esimerkkinä nuorisotilojen sulkeminen.

Paluuta ei ole näköpiirissä! Te pidätte kiinni yritysveron 19 % tasosta. Väitätte, että se edistää työllisyyttä ja investointeja. Totuus on kuitenkin, että kun vuodesta 2001 on veroja alennettu 20 miljardia euroa, niin investoinnit ovat vähentyneet sen jälkeen.

Useat kohdat Teidän vaaliohjelmassa on valitsijoiden pilkkaamista. Puheet "rikkaiden verosta" ovat onttoja, kun esitätte, että miljonäärit maksaisivat 20.000 euroa lisäveroa tänä vuonna. Täytyy ajatella, että olette heille viime vuosina lahjoittaneet 100.000 euroa. Kuitenkin väitätte, että Teidän poliittikallenne ei ole olemassa vaihtoehtoa. Katsotte, että globalisaatio ja väestörakenne pakottavat Hartz IV kautta "säätämään" 2005 2,5 miljardia euroa. Marginaaliveron alennus maksaa tänä vuonna 2,5 miljardia euroa. Tästä tulonsiirrosta köyhiltä rikkaille syytätte globalisointia?"

(tämä on osa laajemmasta artikkelista, jonka on koennut Adi Reiner. Saksalaiset nimet voivat olla huvittavia Maurer = Muurari, Schleht = Huono)

...jatkoa edelliseltä sivulta

Paavi ja Hugo Chávez

Benedictus XVI ehdotti 25.8.2006 Castel Gandolfossa, että jännitteet Hugo Chávezin hallituksen ja katolisen kirkon välillä yllätetään Venezuelan kansan hydrodyksi molempuolisella yhteistyöllä.

Vaikeudet alkoivat helmikuussa 1999, kun Chávez otti mittaa katolista kirkosta hankaloittamalla sen harjoittamia hyväntekeväisyys- ja koulutusohjelmia maassa. Chávez on syyttänyt piispoja ja Vatikaania maan opposition tukemisesta ja oman hallituksensa toimien vastustamisesta.

Pyhä isä ei ole innostunut Vene-

zuelan ja Kuuban yhteistyönä toteutetuista lukutaito-, koulutus ja terveydenhuoltokampanjoista. Antikommunistina hän haluaisi saada kuvioihin mukaan Vatikaanin katsantokantaa.

Paavi suhtautuu kielteisesti Maailman sosiaalinen foorumi -liikkeeseen, koska hän pitää sitä valtavana vallankumousliikkeiden verkostona, jonka johdossa toimivat Fidel Castro, Hugo Chávez sekä yhteiskunnallista epävakautta aiheuttavinta intiaaniliikkeitä Boliviassa, Ecuadorissa ja Perussa sekä Brasilian ja Uruguayn vasemmistohallitukset.

Chavez aikoo viedä Robertsonin oikeuteen

Konservatiivinen jenkkipappi Pat Robertson kehotti 22.8. suositusta tv-ohjelmassaan, että yhdysvaltalaisen olisi ehkä syytä salamurhata Venezuelan presidentti Hugo Chavez.

Venezuelan hallitus aikoo nostaa syytteen tv-pastorista vastaan, koska ehdotus valtionpäämiehen salamurhaamisesta on terroristiteko.

Matti Laitinen

Lähteitä:
Lähteet:<http://www.counterpunch.org>: Pope Benedict XVI, a Rightwing Politician, VICENTE NAVARRO, MTV3, Catholicnet, Destaque Internacional - Informes de Coyuntura

Presidentinvaaleista 2006

Presidenttiehdokkaat kaivavat par'aikaa lähtökuoppia ensi talven kisoihin. Seitsemän puolueiden ehdokasta on jo ilmoittautunut koitokseen. Liberaalit ja Sosialistiliitto keräävät 20 000 kannattajakorttia ehdokkailleen.

Alla lyhyet kommentit vaaleihin osallistuvista presidenttiehdokkaista.

Tarja Halonen

Halonen EU:n ulkoministerinä ylisti Naton ilmapommitusten tuhoja Jugoslaviassa. Hän on kuitenkin taktisista syistä välttänyt visusti vaatimasta Suomen liittymistä Naton täysjäseneksi. Kuitenkin Halosen johdolla Suomea on kytketty yhä tiiviimmin Naton koneistoon. Halonen on pohjustanut tulevaa kannanmuutostaan lausunnoillaan tyyliin "Kyllähän sinne voisi liittyä, mutta en näe syytä, miksi nyt".

Vasemmistoliitto on asettanut Halosen tueksi. Puolueen johto tukee Halosen Nato-kantoa. **Suvi-Anne Siimeksen** mielestä vasemmistoliiton pitää hyväksyä se, että Suomi ei sulje pois mahdollisuutta liittyä Natoon. Puolue on pahasti hajallaan Nato-asiassa. **Esko-Juhani Tennilän** mielestä Nato-optio on ehkä tai puoliksi kyllä Natolle.

Matti Vanhanen

Vanhanen on keskustan ehdokkaana takinkääntäjien kruunamatton kuningas. Hän tuli aikanaan tunnetuksi ydinvoiman vastustajana ja pontevana Emu-ja EU:n perustalakkikansanääneystysten vaattijana.

Vanhanen oli valmistelemaan Paavo Lipposen I hallituksen aikana työreformia, minkä erityisesti toista versiota SAK piti työehtosopimusjärjestelmän murtamisena ja uhkana koko työehtosopimusjärjestelmälle. Kesällä 2003 kysyttiin Kosovossa silloisen puolustusministeri Vanhasen kantaa Suomen suhteesta Natoon. Hän muistutti liittoutumattomuuden olevan osa hallitusohjelmaa, mutta se ei saa olla este yhteistyövalmiuden parantamisesta Naton suuntaan.

Natoon otetaan uusia jäseniä seuraavan kerran v 2006. Ovi on auki Suomelle, sanotaan amerikkalaisten sanovan.

Sauli Niinistö

Kokoomuksen ehdokas on luenut gallup-kyselyjen tuloksia. **Niinistö** ilmoitti heti alkajaisiksi, ettei Suomen Nato-jäsenyys ole ajankohtainen vaaliteema. **Halonen** ilmeisestikin toivoi, että ulkopolitiikka nousisi vaalien suureksi tekemäksi. Ovelaa toi-

vomus, sillä Halosen pääkilpailijoilta Vanhaselta ja Niinistöltä puuttuvat käyttökelpoiset lyömäkirveet ulkopolitiikassa.

Heidi Hautala

Aikanaan Hautala edusti ekososiaalista poliittista linjaa, mutta heinäkuussa 1991 ns. EU-puheessaan hän yllättäen luopui siitä ja alkoi suuntautua suurpääoman etuja edustavan EU:n kannalle. EU-kansanäänestyksen aikoihin Vihreä liitto sai runsaasti rahaa suurpääoman järjestöiltä ja liiton rooli oli melko ratkaiseva kansanäänestyksen tuloksen kannalta.

Hautalan kampanjassa on monia piirteitä. Hän arvostelee Halosta suometumisen ajan poliittioinnista ja vaatii myös presidentin ulkopolitiittisten valtaoikeuksien riisumista.

Hautalan mielestä Nato-jäsenyyden hakeminen ei ole ajankohtaista. Turvayhteistyössä Hautala luottaa EU:hun ja YK:hon".

Bjarne Kallis

Päinvastoin kuin Hautala kristillisdemokraattien Kallis vaatii presidentille lisää sisäpoliittista valtaa. **Kallis** ihmettelee joidenkin presidenttiehdokkaiden innokasta suhtautumista Nato-jäsenyyteen. Kalliksen vaalilupaus

on realistinen: -Jos minusta tulee presidentti niin lupaan toimia niin että minut valitaan uudelleen kuuden vuoden kuluttua.

Henrik Lax

Suorimmin Nato-jäsenyyden puolesta liputtaa RKP:n harmaahapsi Henrik Lax. Laxille Nato on vaaliteema. Lax kerää ääniä jonkin verran ruotsinkieliseltä väestönosaltamme.

Timo Soini

Perussuomalaisten ehdokas Soini hehkuu: -Pääteamani on Suomen itsenäisyys. Nykymuotoinen EU-jäsenyys rajoittaa jo merkittävästi Suomen itsenäisyyttä ja suvereniteettia.

Ennen viime eduskuntavaaleja Soini julisti kannattavansa Suomen EU-jäsenyyttä, jos suomen kieli säilyy EU:n virallisena kielellä. EU:n komissio ja parlamentti säikähti ja suomen kieli säilyi.

Soini määrittelee itseni maisterisjatkäksi ja suomalaisiksi ihannejuoniksi, joka ei kärsi itsetuntion-ongelmista, siksi ei uhoa, ei vihaa, eikä pelkää ketään. Minusta tällainen lausunto on jatkán hápásemistä; jatká ei vaihda EU-kantaansa joka puolen vuoden välein.

Ilkka Tillaenen

Sosialistiliiton tukema Utopia 2006 -ryhmä haluaa tuoda uusi vasemmistolaisen vaihtoehdon

presidentinvaaleihin ja kerää kannattajakortteja mikkeliläiselle vasemmistonuorten jäsenelle Ilkka Tillaselle. Sosialistiliiton mukaan Tillanen voisi haastaa vaaleissa suomalaisen poliittisen eliitin ja estää oikeistolaisia populistia Timo Soinia keräämästä ainoana "vaihtoehtona" protestiään.

Tillanen ottaa ulko- ja turvallisuuspolitiikassa selkeän kielen kannan NATO:on Myös EU:n taistelujoukot tai "nopean toiminnan joukot" tulisi lopettaa, ainota rauhanturvaoperaatiot jotka voidaan hyväksyä tapahtuvat YK:n kautta.

- Nykyiseen kehitykseen, jossa pörssiyhtiöt tekevät juopputuloksia, joilla lihotetaan vain osakkeenomistajien kukkaroita samalla kun työntekijöitä pistetään pihalle ja jäljelle jäävien olot vain heikkenevät, pitää puuttua.

- 0,7% kehitysapuun on myös yksi keskeinen vaatimus, jota tulen pitämään esillä. Tillanen sanoo inhoavansa mm turkistarhausta, McDonaldsia, öljyyhtiöitä ja Yhdysvaltojen nykyistä ulkopolitiikkaa.

Lopuksi

Minulle valinnan tekeminen tästä joukosta tuntuu ylivoimaisen vaikealta. Toivon lukijoille parempaa menestystä!

Juhani Tanski

Poliisilain muutokset vievät totaalisen poliisivalvontaan

Viime aikoina on puhuttu julkisuudessa ihmeen vähän poliisilakeihin tehdystä muutoksista. Kumminkin tehdyt lain muutokset suistivat ensistä enemmän maamme poliisilaitoksen pois vakaalta luottamukselliselta tieltä. Tietenkään ei voida koskaan unohtaa, että poliisi on aina viime kädessä vallassa olevan luokan työväline. Työväline, jolla vallassa oleva luokka varmistaa valtansa.

Kuitenkin meillä, täällä pohjoisessa, on voitu viime vuosina jotenkin totutella ajatukseseen, ettei meitä yleisesti ottaen poliisi uhkaa. On voitu hyvällä syyllä olettaa, että poliisi toimii suhteellisten tasapuolisesti tavallisten ihmisten kanssa, kun puhutaan asiasta hyvin yleisessä mielessä. Tasapuolisuudella tarkoitun lähinnä toimintaa erilaisten demokraattisten oikeuksien ja velvollisuuksien toteutumisessa. Viime vuosina sitä on uskaltanut luottaa, että poliisi virkamiehenä toimii suurin piirtein lojaalisti työväen ja muita rauhanjärjestöjä kohtaan.

Käsittäesseni viimeisiä kärjistyksiä, jossa voidaan poliisin todeta olleen selvästi järjestäytyntä, kansalaisten vapaata mielipitteen ilmaisua vastaan, ovat olleet:

- Kemin lakkolaisten ampuminen,
- lakkolaisten hakkaaminen Arabian tehtaan porteilla,
- yleislakon aikana tapahtuneet ratsupoliisien hyökkäykset lakkolaisten joukkokokouksiin sekä kapinayrkälän lukeminen Senaattoritille kokoonontuneille lakkolaisille,
- Kansainvälisen nuorten ja yliop-

pilaiden festivaaleilla ulkomaisten vieraiden pamputtaminen,

- ja viimeisiä tämän kaltaisia tapahtumia taitaa aikakirjoissa olla tapaukset elintarvikkelakon ajoilta.

Vastaavanlaisia tapauksia jossa poliisi on komennettu rauhanliikkeen tai nuorisoliikkeen tilaisuuksiin esiintymään väkivaltaisesti on viimeksi kait ollut rukouslauantain vastaiset mielenosoitukset ja Persian shaahin vastainen mielenosoitus.

Noiden tapahtumien jälkeen on tasavallassamme ollut sangen rauhallista. Miksi sitten muistelin noita vanhoja tapauksia? Ne nousivat mieleeni siksi, että nyt näyttäisi tapahtuvan jotain hyvin arveluttavaa. Voisipa ajatella, että joku tai jotkut tahot valmistautuu rikkomaan tämän rauhallisen ajan. Rauhallisen ajan rikkoo näyttäisi tällä kertaa olevan joku muu kuin tavallinen kansalainen. Johonkin kummaan on sisäministeriö päättänyt nyt kansalaisia valmistaa.

Hallituksen antama esitys Eduskunnalle laiksi poliisilain muuttamisesta kantaa nimeä Hallituksen esitys: HE 266/2004. Esitys annettiin Eduskunnalle 14.12.2004 pöytäkirjassa. Sen esitteli Sisäasiainministeriö.

Eduskunta kävi siitä lähetekestelun jonka pohjalta asia lähetettiin hallintovaliokuntaan. Perustuslakivaliokunta ja lakivaliokunta antoivat aikanaan lausuntonsa hallintovaliokunnalle.

Tähän mennessä ainoa näyttävästi julkisuudessa lain sisältöön puuttunut kansanedustaja on Ruotsalaisen Kansanpuolueen edustaja Astrid Thorsin. Hänen haastattelunsa julkaisi Helsingin Sanomat 24.1.2005 näkyvästi.

Astrid Thors oli artikkelin mukaan

huolissaan esimerkiksi seuraavista asioista: "Sisäministeriö haluaa helpottaa puhelinkuuntelua sillä perusteella, että potentiaalisten terroristien jäljille olisi helpompaa päästä. Vähäinkin epäily terroriteon suunnittelun sallisi puhelinkuuntelun. Tuomioistuimen lupa siihen tarvitaan edelleen, mutta ennen luvan saamista poliisi saisi kuunnella terrorismin suunnittelusta epäilemäänsä puhelinta päällystään kuuluvien poliisimiehen avulla. Lisäksi poliisi saisi kuunnella puhelinta vuorokauden ajan ennen kuin sen tarvitsisi pyytää siihen lupa tuomioistuimelta. Thors pitää tätä liian pitkänä aikana. "Kuka voi valvoa, että epäilyn edellytykset täyttyvät? " Noin siis kansanedustaja Astrid Thorsin Helsingin Sanomien julkaisemassa artikkelissa. Tuohon hallituksen esitykseen tutustuttaessa ei voi muuta todeta kuin, että Astrid Thorsin onkin syytä huolestua. Se vain on minua ihmetellyntä, että missä ne loput kymmenestä ovat? Niin missäpä ovat ne niin sanotun länsimaisen vapauden puolesta puhujat?

Mitäpä lukijat pitidte esimerkiksi hallituksen esityksessä olevasta seuraavanlaisesta tekstistä:

"4.6. Telekuuntelun edellytykset: Perustuslain 10 §:n 2 momentissa on säädetty kirjeen, puhelun ja muun luottamuksellisen viestin salaisuudesta. Saman pykälän 3 momentissa on todettu, että lailla voidaan säätää välttämättömistä rajoituksista viestin salaisuuteen yksilön ja yhteiskunnan turvallisuutta taikka kotirauhaa vaarantavien rikosten tutkimiseksi, oikeudenkäynnissä ja turvallisuus tarkastuksessa sekä vapauden menetyksinä.

Poliisin toiminnan päämäärät ovat poliisilain 1 §:n 1 momentin mukaan

oikeus- ja yhteiskuntajärjestyksen turvaaminen, yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitäminen sekä rikosten ennalta estäminen, selvittäminen ja syyteharkintaan saattaminen."

Hieman myöhemmin hallituksen esityksessä todetaan: "Perustuslakivaliokunta on puolestaan lausunnossaan (PeVL 2/1996 vp) todennut seuraavaa: "Näiden perustuslaissa käytettyjen ilmaisujen voidaan pelkin kielellisin perustein ymmärtää tarkoittavan "ainoastaan tehtyjä rikoksia". Käytännössä ei kuitenkaan ole mahdollista vetää täsmällistä rajaa rikoksen teko hetken mukaan. Monien rikosten luonteesta johtuu, että niiden selvittäminen ei ole mahdollista mikäli rikoksen tekeminen ei ylipäätään paljastu, mikä puolestaan saattaa ennakoida varautumista rikoksen tapahtumiseen".

Eli hylllyällä suolla ollaan. Tuohan tulkinta mahdollistaa seuraavan muiston ajatuksen: "Tämä tulkinta sallii myös sellaisten rajoitusten säätämisen, jotka kohdistuvat poliisitoimenpiteisiin ennen esittämään aloittamista, mikäli tämä johtuu kysymyksessä olevien rikosten luonteesta."

Hieman myöhemmin on hurskahteleva lausahdus: "Ehdotetulla säännöksellä ei puututa kenenkään oikeuksiin enempää kuin on välttämätöntä. Telekuuntelulla käytään pikemminkin rajaamaan toimenpiteet kohdistumaan tarkemmin potentiaalisin rikoksentekijöihin ja sulkemaan ulkopuoliset tehokkaammin pois."

Oma mielenkiintoinen sarka oli poliisilain 20 § muutoksessa ehdotetut muutokset. Pykälän otsikkona oli "Rikoksilta ja häiriöiltä suojaaminen". Muutosesityksestä löytyi seuraavanlainen muotoilu:

"Henkilö saadaan poistaa paikalta myös, jos hän käyttäytymisellään aiheuttaa taikka hänen uhkauksistaan tai muusta käyttäytymisestäään ja aiemmasta käyttäytymisestäään vastaavassa tilanteessa voidaan päteillä hänen todennäköisesti aiheuttavan huomattavaa häiriötä tai välitöntä vaaraa yleiselle järjestykselle ja turvallisuudelle."

Sangen mielenkiintoiseksi asian tekee kun katsotaan mitä muualla esityksessä sanotaan samasta asiasta: "Säännös rajoittaisi perustuslain 13 §:ssä mainitun kokoon-tumisvapauden käyttöä ja perustuslain 7 §:ssä turvattua henkilökohtaista vapautta." Ja hetkeä myöhemmin hallituksen esitys jatkuu: "Koska säännöksen tarkoitus on turvata nimenomaan muiden henkilöiden perustuslain suojaamien oikeuksien toteutumista, voidaan ehdotettua sääntelyä pitää myös painavana yhteiskunnallisen tarpeen vaativana. Ennalta estävällä puuttumisella vakavien häiriö- ja vaaratilanteisiin parannetaan myös kohdehenkilön tulevaa oikeudellista asemaa."

Hallituksen esityksen yksityiskohtaisissa perusteluissa täsmennetään vielä asiaa seuraavasti verrattessa ehdotusta voimassa olevaan lakiin: "Ongelmana esimerkiksi mielenosoituksissa on ollut se, että vaikka henkilön voitaisiin päättää todennäköisin syin syyllistyneen tekoon, joka tulisi aiheuttamaan välitöntä vaaraa yleiselle järjestykselle ja turvallisuudelle, ei henkilön ennakoida paikalta poistaminen ja mahdollinen kiinniotto ole ollut mahdollista."

Timo Kangasmaa
SFT:n kuulumisia

Neuvostoliiton Kommunistinen Puolue NKP – samalla kertaa nuori ja vanha

Heinäkuussa 1992 vuosisadan mittainen puolueemme historia aloitti uuden vaiheen. Vain vuosi vastavallankumouksellisen kaappauksen ja puolueemme pannaan julistamisen jälkeen NKP:n ylimääräinen ja epätavallinen XXIX puoluekokous julisti puolueen restauraation.

Meidän ystävämme ja vihollisemme kysyvät meiltä usein: ”Miksi teidän puolueettanne kutsutaan edelleenkin NKP:ksi vaikka Neuvostoliittoa ei enää ole?” Kyllä, Neuvostoliittoa ei enää ole, mutta sen uudelleen elvyttämiseksi tarvitaan vakavasti otettavaa poliittista voimaa, organisaatiota, joka haluaa taistella Neuvostoliiton takaisin palauttamisen puolesta. Ja sellainen voima löytyy – meidän puolueemme, Neuvostoliiton Kommunistinen Puolue!

Nyt meidän puoluejärjestöme toimivat noin puolessa entisen Neuvostoliiton tasavalloista vaikkakin valtaosa sen jäsenistä elävät Venäjän Federaation alueella. 90-luvun alun pienen kauden jälkeen puolueemme osat toimivat erillään toisistaan eri tasavalloissa, mutta nyt me olemme jälleen keskitetty puolue.

Vastakohtana Itä-Euroopan maille, missä entisten kommunististen puolueiden opportunistinen johto muutti puolueensa nimen ja avoimesti hylkäsi marxismin, meidän maassamme ei näin ole tapahtunut. Nyt valtaosassa tasavalloistamme kansan tietoisuudessa sanalla ”kommunismi” on varsin myönteinen kaiku. Yritykset toistaa tasavalloistamme itäeurooppalainen kokemus, luomalla esimerkiksi Venäjälle niin kutsuttu ”palkansaajien sosialistinen puolue” (vrt. SDP) ovat epäonnistuneet häpeällisesti. Opportunistit olivat pakotettuja luomaan peitenimillä kommunistisia puolueita (kuten niin kutsuttu Zjuganovin johtama Venäjän Federation Kommunistinen Puolue), jotka kuitenkin käytännössä harjoittavat sovinnollista politiikkaa vallassa olevan hallinnon suhteen. Epäilemättä tämä hankaloittaa vakavasti aitojen marxisti-leninististen voimien toimintaa.

Ei ole epäilystäkään, etteikö syyt sosialismin tilapäiselle tappiolle Neuvostoliitossa tarvitsisi edelleenkin huolellista marxilaista analyysiä. Kuitenkin, on jo nyt selvää, että avainroolia tässä katastrofissa eivät näytelleet niinkään lännen vastavallankumoukselliset voimat kuin rappeutuneen puolueen ja valtion hallinnon halu johtaa valtio kapitalismin. Ja vaikka Gorbatshovin henkilökohtaisista panostuksista tässä prosessissa on vaikea yliarvioida (vuoden 1992 NKP:n restauraation pyrkinyt XXIX puoluekokous erotti hänet puolueesta ja vaati valtion hallintoa viemään hänet oikeuteen syytettynä maan hajottamisesta), hän epäilemättä kuvasti koko hallitsevan yhteiskuntaliittin tavoitteita. Osa aikaisemmin ns. nomenklatuuraan kuuluvista johtajista muuttuivat myöhemmin kapitalisteiksi ja heidän liittolaisensa uudessa valtiossa, muodollisesti oppositiossa heihin nähden, ajavat tosiasiansa samanlaista politiikkaa ja tavoitteita muodostaakseen samanlaisen kaksipuoluejär-

Uuden NKP:n pääsihteeri Sergei Borisovich Skvortsov työhuoneessaan.

jestelmän kuin mitä USA:ssa on.

Tämä ei merkitse, että me näkisimme koko entisen puolueen ja sen talousjohtajat negatiivisessa valossa. Me teemme yhteistyötä useiden talousjohtajien ja heidän järjestöjensä kanssa, meidän omissa riveissämme on joitakin aikaisemman puolueen toimihenkilöitä. Kuitenkin tällaiset henkilöt ovat vain vähemmistö koko nomenklatuurasta.

Kuten tunnettua, Putinin vallan aikana Venäjä aloitti kapitalistisen liberalisoinnin uuden vaiheen. Lainasäättäjät laillistivat yhteiskunnallisessa omistuksessa olevan maan myymisen, toteuttivat feodalistisen työläin, postivat valtiolta viimeiset jäänteet yritysten talouden säätelämiseksi. Tänä vuonna tehdyt askeleet talouden elvytystoimenpiteet johtivat lamaan, joka sai aikaan voimakkaan kurjistumisen työväenluokan keskuudessa, joiden elintaso verrattuna Neuvostoliiton aikaiseen on jo pudonnut 1/3 – 1/4 osaan, joissakin tasavalloissa 1/10 osaan tai vielä sitäkin alemmaksi.

Venäjällä, jonka tapahtumat vaikuttavat vahvasti muihin tasavaltoihin, syntyi myös vallankumouksellinen tilanne syksyllä 1998. Valitettavasti meidän puolueemme ei ollut tuolloin kyllin voimakas hyötyäkseen siitä, kun taas sovinnolliset vasemmistolaiset voimat olivat tyytyväisiä asemaansa ”Hänen Maajesteettinsa oppositioina”.

Tänä vuonna niin kutsuttu palveluiden rahaksi muuttaminen, tosiasiansa eräiden yhteiskunnallisten palveluiden lopettaminen aiheutti yhteiskunnallisen jännityksen voimakkaan kärjistymisen. Ja nyt jännitys yhä vain kasvaa, koska inflaatio kasvaa n. 30% vuodessa ja taloudellinen kasvu ilmenee vain paperilla.

Yhteiskunnallis-taloudellisen tilanteen heikentyminen on aiheuttanut

myös Putinin kannatusta, joka nyt on noin 20-25 prosenttia. Yhteiskunnallinen liikehdintä, joka viime vuosina kuihtunut, on tänään voimakkaasti nostamassa päätään Venäjällä. Nyt Venäjä on uuden vallankumouksen kynnyksellä.

Tuomiten sekä oikeisto-opportunistismin ja äärivasemmistolaisuuden meidän puolueemme toimintaa ohjaa marxismi-leninismin aikojen kuluessa testatut periaatteet. Irtsanoutumatta toiminnasta parlamentarismista me samaan aikaan tutkimme joukkoliikkeiden taistelumuotoja, ennen kaikkea työläisten taistelua yhteiskunnallisten ja taloudellisten oikeuksien puolesta, lakkoliikkeiden luomista kansanvallan alkumuotoina ja niiden toiminnan koordinoimista. Vuonna 1994 meidän puolueemme oli aloitteen tekijä Yleisenäläisille päiville protestiksi työtekeväen kansan elintason laskulle (Venäjän sisäministeriön mukaan tähän protestiliikkeeseen osallistui satoja tuhansia ihmisiä). Meidän puolueemme pitää yhteistyötä järjestäviin liikkeisiin kuten ay-liikkeisiin Venäjällä ja muissa tasavalloissa. Me otamme osaa sellaisiin oppositiovoimien yhteistyötä järjestäviin liikkeisiin kuten ”Venäjän sosiaalifoorumi”, ”Kansa ja sosiaalinen oikeus” ja ”Alueiden välinen lakkokomitea”.

Toinen tärkeä linja toiminnassamme on alueiden ja koko maan keskinäisen yhtenäisyyden puolustaminen. Kuten tunnettua, nykyinen Venäjän johto käy neuvotteluja osan Kuriilien saarista luovuttamiseksi Japanille. Tällainen toisen maailmansodan tuloksen uudelleentulkinta on mielestämme sietämätöntä. Vuonna 1992 NKP:n organisoima liike ”Yleisenäläinen komitea Kuriilien puolustamiseksi” on järjestänyt massamielenosoituksia protestiksi ja Venäjän hallituksen suunnitelma murttamiseksi. Nyt kolmetoista vuotta myöhemmin kappailu yhä jatkuu. Muista ulkopoliittian kysymyksistä haluaisin korostaa kielteistä

poliittisen toiminnan. Me toivomme tervetulleeksi jokaisen askelen, joka suuntautuu Venäjän kansainvälisen aseman vahvistamiseen ja entisen Neuvostoliiton tasavaltojen suhteiden syventämiseen. Erityisesti NKP kannattaa nk. ”Shanghaiin yhteistyöjärjestön” luomista, josta voi muodostua tärkeä askel matkalla kohti ”moninapaista maailmaa”, joka vastustaa USA:n monopolien yrityksiä sanalla tahtonsa muille maille kapitalistisen globalisaation merkeissä.

Meidän vahvan vakaumuksemme mukaan monopolien maailmanlaajuiseen hyökkäykseen työtekevien oikeuksia vastaan me kommunistit voimme vastata vain tehostamalla kansainvälistä yhteistyötä kaikessa toiminnassamme. Nyt puoluellemme on toverilliset siteet moniin kommunistisiin ja vasemmistolaisiin järjestöihin ympäri maailmaa.

Näiden joukossa me arvostamme korkealle perinteisiä yhteyksiämme Suomen kommunisteihin. Me uskomme, että suhteemme tulevat vain vahvistamaan ajan vartoa.

Loppuyhteenvetona toivotan Kansan äänen lukijoille terveyttä ja iloa ja kaikille Kommunistisen liiton jäsenille menestystä taistelussamme työtekevien oikeuksien ja etujen puolesta.

Sergei Borisovich Skvortsov
Pääsihteeri, CPSU (NKP)

suhtautumistamme EU:hun ja Naatoon, erityisesti niiden laajenemiseen. Tietenkin me myös tuomitsemme kaikki myönnetykset lännelle, mitä Putinin hallinto tekee Venäjän kansan kustannuksella.

Tämä ei kuitenkaan merkitse, että me otamme pistimet ojassa vastaan Venäjän nykyjohton kaiken ulko-

Hiroshima, sotarikos

Uusi historiantutkimus paljastaa Hiroshiman ja Nagasakin ydinpommien todelliset motiivit, ne olivat varaslähtö kylmään sotaan. Yhdysvaltalaishistorioitsijat Peter Kuznick ja Mark Selden ovat osoittaneet ontoksi presidentti Trumanin ja Yhdysvaltain hallinnon virallisen väitteen, että ydinpommit olivat välttämättömiä sodan lopettamiseksi ilman amerikkalaisyhtymää vaativaa miehitysoperaatiota. Kuznick ja Selden esittelivät tutkimustuloksiaan Greenpeacen lehdistöilaisuudessa Lontoossa 21. heinäkuuta 2005.

Kuznickin ja Seldenin tutkimukset tukevat aikaisemmin esitettyä näkemystä, että Hiroshiman ja Nagasakin iskujen todellinen päämäärä oli Yhdysvaltain ydinpelotteen luominen kylmän sodan konflikteja varten.

Kuznick ja Selden ovat tutkineet Yhdysvaltain, Japanin ja Neuvostoliiton diplomaattisia arkistoja. Arkistot paljastavat presidentti Trumanin ja Yhdysvaltain asevoimien ylimpien komentajien olleen yhtä mieltä siitä, että Japani oli valmis rauhaan jo ennen iskuja Hiroshimaan ja Nagasakiin.

Jo Trumanin 15. elokuuta 1945 toimeksiannosta laadittu ja vuotta myöhemmin julkaistu selvitys sodan kulusta piti varmana, että ilman miehitystä, ilman atomipommeja ja ilman Neuvostoliiton liittymistä sotaan Tyyneellä valtamerellä Japani olisi varmasti antautunut ennen vuoden 1945 loppua, todennäköisesti jo ennen marraskuun 1945 alkua. Japanin suunnitellun miehityksen alkamispäivä olisi ollut 1. marraskuuta. Hyökkäys Hiroshimaan tehtiin 6. elokuuta 1945.

Haagin kansainvälisen rikostuomioistuimen (ICC) sääntöjen mukaan Hiroshiman ja Nagasakin ydinpommeiskut sekä sodan loppuvaiheen ilmahyökkäykset siviili kohteisiin Japanissa ja Saksassa tulisi määrittellä sotarikoksiksi.

Hiroshiman ja Nagasakin ydinpommit tappoivat välittömästi tai ennen vuoden 1945 loppua ainakin noin 220 000 ihmistä. Kuznick ja Selden syyttävät Trumania tietoisista rikoksista ihmisyyttä vastaan, eli Truman oli sotarikollinen. (lähde: Kominform/Workers World)

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Paskan paikkaajat

“Globalisaatio ei sinänsä ole hyvä tai paha”. Niin, se on kapitalisteille hyvä ja ihmisille huono asia. Yli sata vuotta sitten työlö olivat länsimaissa kurjat ja nyt on tehty taloudellisia ja poliittisia päätöksiä, jotka johtavat samaan tilanteeseen. Poliitiikka muuttuu, jos ihmiset valitsevat edustajikseen kapitalismin globalisaatiota ja Euroopan kapitalistikartellia (EU:a) vastustavia puolueita.

Globalitalouden palauttamiseksi kansan taloudeksi tarvitaan toki muidenkin kuin Suomen ratkaisuja. Vitsissä Suomi oli viimeinen maa, joka muuttui sosialistiseksi. Jälkijunassa ollaan taas. Muut maat epäilevät jo eurojen diktatuuria, kun Suomen hallitus vielä intoilee siitä.

Globalikapitalistit ja heidän apurinsa (poliititot Vasemmistolitosta Kokoomukseen) sumuttavat kauniilla sanoilla. Demareille, etenensä Porkkanapäältä, saamie kuulla globalisaation epäkohtien poistamispuheita työhiiin “Oikeudenmukainen globalisaatio”. Siinäpä nimi! Kapitalismistahan ei löydy kuin isomman ja voimakkaamman oikeutta. Demarit ovat paikkaalleet demokraattista (!) kapitalismissamme niin, että paikka on paikan päällä! Demarien mielehän ei tule, että itse kapitalismissa olisi vika, joka aiheuttaa kilpailun, markkinoiden anarkian, työttömyyden ja eriar-

voisuuden. Tai sitten he eivät edes ajattele.

Pitää olla umpitollon opportunisti ja valehdella vielä itselleen, jos ei tajua, että kaikki EU:n päätökset ovat olleet kapitalismin globalisaation mukaisia huononnuksia julkisiin palveluihin - ja että EU:n perustuslaki olisi ollut jätihuononnon tavallisten ihmisten elämään. Jos joku näkee EU:ssa muuta kuin kapitalistikartellin - häntä voi kutsua näkyjen näkijäksi, todellisuudelta silmänsä ummistavaksi haihattelijaksi.

Nämä poliitikot puhuvat, kuten porvari yleensä, että työttömyyteen, eriarvoisuuteen ym. ratkaisu olisi talouskasvussa. Suurempaa valetta ei olekaan! Kokemus ja myös tilastot osoittavat, että viimeisen kymmenen vuoden aikana talouskasvu on vain lisännyt eriarvoisuutta. Siis itse talousjärjestelmä, kapitalismi, on ongelma. Kapitalismin perustuu työntekijän työn tulosten varastamiseen - globaalisti. Riistokapitalismi on ryöminyt katuojasta ihmisten ilmoille. Uutta siinä on vain se, että nyt se kelpaa globalisaation nimellä Suomessa kaikille Kokoomuksesta Vasemmistoliittoon. Uutta on myös aatteen puute vasemmistopuolueissa.

Vasemmistopuolueissa? Porvaridemokraatti Liisa Jaakonsaari hylkäisi vasemmistökäsityksen ja

puhuisi mieluummin vaikka demokraateista ja republikaaneista. Rehelliä ja oikeata puhetta! Työväenaatettahan SDP:n johdossa ei ole ollut vuosikymmeniin. Onko SDP sitten oikeistova keskustaioikeistopuolue, se on samantekevää. Jos mikä niin se, että SDP, tuo Usan perseennoulija, teki töitä CIA:lle ja sai rahaa siltä, kertoo mikä SDP on. Kapitalistien asialla, kuten se Vasemmistoliiton siilitukka, joka ei ole koskaan ollut minkään sortin sosialisti.

Kommunismia parjataan. Kummaa kyllä, nuo “kommunismista vapautuneet” niin Venäjällä kuin monissa muissakin entisissä sosialistimaissa kaipaavat entistä järjestelmää takaisin! Se takasi eläkeläisille jonkinlaisen toimeentulon ja useimmille työtä, porvarillinen demokratia vain kerjäämisen ja prostituution. He ovat nähneet ja kokeneet, että kapitalismi on hyvä vain harvoille, kun sen periaate on hyvän hoidon, hyvinvointivaltion ja kaiken inhimillisen vastakohta: Kilpailu ja heikomman sortaminen. Se on Suomenkin ja EU:n työläisten tie, jos globalisaatiouuskovaiset eli paskan paikkaajat saavat yhä enemmistöjä parlamentteihin.

Hannu Alm
Helsinki

EU:n hiekkalaatikkoleikit

Lasse Lehtinen, porvari (demari), moitti ranskalaista siitä, että he kutsuivat EU:n uutta perustuslakia perustuslaiksi. Se olisi kuulemma mennyt läpi, jos sen olisi sanottu (ja valehdeltu) olevan vain jokin sopimus. Suomalaiset Lasse Lierolalt puhuvat perustuslaillisesta sopimuksesta yrittäneen sanamuodolla huijata suomalaisia. Sisältö on kuitenkin perustuslain: Yhteinen presidentti, ulkopoliittikka, puolustus ym. Suomessakin on uusi perustuslaki, ei kun siis uusi perustuslaillinen sopimus, tietenkin.

Kun EU:n suuret päälliköt eivät saa jotain läpi, niin silloin muutetaan sääntöjä: Äänestää uudelleen! EU:n uusi perustuslaki ei tule voimaan jos yksikin jäsenvaltio vastustaa sitä. Nyt Ranskan ja Hollannin kansa vastusti sitä. Sen jälkeen sanottiin, että katsotaan sitten kun kaikki ovat äänestäneet! Onneksi se on kuitenkin varma, että perustuslakia ei tule siinä muodossa, missä se esitettiin. Sen yltiöliberalismin ja militarismien meidän hallituksemme olisi hyväksynyt. Sille olisi keltannut varmaan fasmikinin.

Kun kakaroina leikittiin, niin aina löytyi joku, joka häviöllä ollessaan alkoi muuttamaan sääntöjä. Sellaisia kutsuttiin pasikaiksi. Sellaisen kanssa ei sitten toiste leikitty. Sama juttu EU:ssa. Ei näistä sanansa syöjistä ja sääntöjen muuttajista pääse

kun eroamalla EU:sta! Nämä paskaa puhuvat johtajat eivät todellakaan halua kansaa päättämään mistään vaan ainoastaan samaan kansan takaamaan omat päätöksensä. EU on direktoraatti, eliitin diktatuuri.

Suomen hallitus ei halua, että Suomen kansa päättäisi perustuslaista. Tietyin väliajoin kansa äänestää europarlamentaarikoista, kansanedustajista jne. On tämä käsittämätöntä! Miten hallitus voi saada kansalaisilta suostumuksen järjestämättä kansanäänestystä? Sanotaan, että on demokratia, kun enemmistö äänestää. Mistä lähtien 200 kansanedustajaa on ollut Suomen kansan enemmistö?

Ihmisten pitää saada itse päättää EU:n perustuslain hylkäämisestä tai hyväksymisestä. Päättää useimmista asioista ilman väli-miehiä. Ei tämä ole mikään vaikea asia. Aivan kuten kansa saa suoraan äänestää presidentistä, sen tulisi saada päättää myös asioista eikä ainoastaan henkilöistä. Tämä siksi, että varmasti EU eli Euroopan kapitalistikartelli yrittää tuoda myöhemmin samat huononukset; kaiken yksityistämisen ja militarisoimisen, hyväksyttäväksi. Sitä ei varmaankaan silloin kutsuta perustuslaiksi, eikä edes perustuslailliseksi sopimukseksi vaan vain joksikin sopimukseksi. Ja sehän sopii Vanhaselle ja Lasse Lierolalle.

Vaali vaalilta on huomattu, että yhä suurempi osa ihmisistä on pettynyt politiikkaan, siihen että heillä ei ole todellista mahdollisuutta vaikuttaa siihen kuin kerran neljässä vuodessa, äänestyspäivänä. Ei pidä unohtaa, että eräs lehti teki kyselyn EU:n perustuslaista suomalaisille poliitikoille - eivätkä he tienneet keskimäärin sen enempää, osa edes sen vertaa kuin “tajuton kansa”. Puheet poliitikkojen paremmasta tietoisuudesta ovat pelkkää roskaa!

Hannu Alm

Max Jacobsson ja 7 seinähullua

Nyt se Max Jacobsson vasta sammakon päästi. Hän esittää uusimmissa kirjassaan ajatuksen, että jos konsensuspolitiikka ei tahdo Suomessa toimia, on perustettava seitsemän miehen salaseura, joka yksinään päättäisi diktatorisin valtuuksin, miten asioita maassa hoidetaan. Tähän salaseuraan Jacobsson kelpuuttaisi ainakin Ollilan, Ihalaisen, Heinäluoman, Niinistön, Liikasen ja Laxin. Sitä viimeistä en satu muistamaan, olisiko ollut Lipponen.

Siinäpä koko Max-paran ajattelumaailma. Kabinettipolitiikkaa.

Mä haluan kahdeksanneksi !

Kova kapitalismi tarvitsee kovaa kuria

Äskeisten Lontoon liikennevälineissä tehtyjen pommiattentaattien seurauksena poliisien valtuuksia lisättiin. Ohjeisiin kuului myös, että terroristiksi epäilty tulee pysäyttää ampumalla päähän. Poliisin liipasinherkkyys ja aggressiivisuus kiihottuivat siihen malliin, että ampuivat ilman minkäänlaisia perusteita syyttömän miehen.

Meillä Suomessa poliisit saivat myös äskettäin harjoitella kriisijärjestyksen yleisurheilun maailmanmestaruuskisoissa. Oli aita, estettä, vartijoita, kulkuupien kysyjä ja ties mitä. Ja varmasti kaikki “epäilyttävän” näköiset ihmiset joutuivat erikoistarkkailuun. Turvatoimet olivat kuulemma vieläkin laajemmat, kuin v.-75 Etyk- kokouksen aikana.

Urheilukisat olivat laaja media-tapahtuma. Sen sain huomata minäkin, kun mökinmaalushommissa pidin radiota jatkuvasti avoimna. Korvani herkiystyivät kun eräs toimittaja urheilu-uutisten lomassa muisteli Etykin aikaa ja sitä kun Espoon Laajalahdella silloin 30 vuotta sitten “eräs pikavene kieltäytyi noudattamasta poliisin pysähtymiskäskyä”. Juuri näillä sanoilla silloin 30 vuotta sitten puolusteltiin sitä, kun poliisien tulituksen seurauksena Laajalahdella kaksi miestä menetti henkensä.

Totuutta silloinkaan tapahtumasta tuskin koskaan tiedotusvälineisiin saatiin. Onni ja Elmeri olivat Otaniemen venerannassa kavereidensa kanssa korjailemassa venettä. Vene oli silloinen Flipper, jossa oli ns. katama-

raanipohja. Venessä oli 20 hv moottori ja sillä saavutettiin korkeintaan 6-7 solmun nopeus. Välillä miehet kävivät koeajoilla. Ilta alkoi pimetä, kun taas lähettiin koeajoille. Pahaksi onneksi heidän reitilleen osui poliisivene, josta oli annettu jonkinlainen pysähtymiskehoitus, jota miehet eivät ymmärtäneet. Koska minkäänlaisesta pikaveneestä ei ollut kyse, olivat poliisit helposti voineet ajaa lähinnä soutrueeneen vauhtia kulkeneen veneen rinnalle. Näin he eivät kuitenkaan tehneet, vaan tempasivat valopistoolin ja ampuivat valomuksen veneen sisään seurauksella, että vene syttyi palamaan.

Ehkä poliisien kyseenalaiseen reagointiin vaikutti se, että Lehtisaaresta he olivat poimineet meriajelulle kaksi “hienostorouvaa”. Ehkä vaikutti myös se, että he olivat nauttineet erältä merihuoltoemalalta noutamaansa olutta, jota siellä säilytettiin poliiseja varten. Poliisit kylläkin saivat pienen (alle vuosi) linnatuomion ja menettivät virkansa.

Niin tämä kun Lontoonkin tapahtuma osoittavat, että vähänkin kärjistyneessä tilanteessa poliisin kynnys tarttua aseeseen kohoaa yli järkevän harkintakyvyn. Meillä on uusi poliisilaki, jossa poliisin valtuuksia lisätään. On todennäköistä, että sillä ennakoidaan yhteiskunnallisen tilanteen kärjistyminen ja kriisiytymistä. Tavalliselle ihmiselle tämä ei kyllä ennako mitään hyvää.

Heikki Männikkö

EU:n kuolinkorinat alkaneet?

Kiittäkäämme Ranskan ja Hollannin äänestäjiä. He aukaisivat monen silmät ja auttoivat nopeuttamaan EU-kuplan puhkeamista. EU-eliitti on paniikissa niin Suomessa kuin muuallakin Euroopassa.

Tavallinen kansa on maksanut eliitin hiekkalaatikkoleikit, mutta maksuhalukkuus on katoamassa. EU kulkee kriisistä toiseen, mutta ainakin suomalaisen oikeiston mielestä siinä ei ole mitään kummallista. Asiassa on kyllä peräkin, EU:n tulevaisuus ennustettiin kriittisissä piireissä vaikeaksi jo ennen Suomen EU-äänestystä. Kriisiytyminen on ollut tavallistakin nopeampaa.

Viimeksi tehty laajennus oli vikatikki. Kun päätöksenteko oli tervanjuontia jo 15 jäsenen kesken niin eihän siitä mitään tule 25 jäsenen kanssa.

Neuvostoliitosta yritettiin tehdä kansojen sulatusuuni - pöpelikköön meni. EU yrittää samaa ja tulos on oleva yhtä keho.

Näemme pian kun ensimmäiset maat eroavat unionista. Silloin eliitin päätettävä yrittääkö EU pitää hengissä panssarin voimin kuten Varsovan Liittoa. EU:n tulevasta hajoamisesta ei ole ainakaan tavallisille ihmisille mitään haittaa. Itse en ole ainakaan huomannut EU:n tuoneen elämäniin mitään etuja, haittoja kylläkin.

Suomalaisille ei annettu mahdollisuutta äänestää perustuslaista, koska kansa olisi äänestännyt väärin. Samoilla periaatteilla voitaisiin lopettaa kunnallis- ja eduskuntavaalienkin pitäminen. EU:n perustuslailla on enää jätteenpaperin arvo joten siinä suhteessa emme suuria hävinneet, vaikka äänestys-oikeutta emme saaneetkaan.

Imperiumit syntyvät ja kuolevat - se on perinne maailmalla.

Reino Welling
Jämsänkoski

Joukkoliikenteen lippujen hinnat ylös — palvelut alas?

Helsingin anorektinen säästökuuri jatkuu paitsi liikenteessä myös terveydenhoidon osalta. 30.8.2005 Helsingin terveyslautakunta käsiteli Vironniemen, Myllypuron ja Malminkartanon terveysasemien lakkauttamisia/ toimintojen supistamista. Kaupunkiosajärjestöt ja muut järjestöt keräsivät mielenosoittajat Hakaniemessä olevan terveyslautakunnan toimiston oven eteen, mutta terveyslautakunta olikin luikkinut mielenosoittajia pakoon pitämään kokoustaan Malmilla.

Joukkoliikenteen kehittäminen on asetettu Helsingin kaupunginvaltuuston liikenne- ja ympäristöohjelmassa etusijalle. Kuitenkin kaupungin ensi vuoden talousarvion valmisteluissa esitetään joukkoliikenteen loppujen hintojen nostamista ja samaan aikaan vielä bussi- ja raitio- liikenteen vuorojen karsimista.

Kaupunginvaltuustolle syyskauden alkaessa esitetyssä joukkoliikenteen kehittämissuunnitelmassa asetetaan tavoitteet vuoteen 2012 asti. Siinä esitetään joukkoliikenteen osuuden nostamista ruuhka-aikana 73 prosenttiin Helsingin niemellä, kun osuus oli viime vuonna 69,5 prosenttia. Poikittaissa liikenteessä tavoitteeksi esitetään joukkoliikenteen osuuden nostaminen 4 prosentilla eli 17 prosenttiin. Lisäksi bussi- ja raitio- liikenteen kulkunopeuksia pyritään vauhdittamaan. Kokouksen, RKP:n ja kristillisten edustajat vastustivat näitäkin melko yleiselle tasolle jääviä tavoitteita.

Tariffituki ennallaan?

Kaupunginhallituksen keväällä yksimielisesti hyväksymässä budjetiraamissa esitetään Helsingin kaupungin liikennelaitokselle (HKL) maksettavan tariffituen pitämistä käytännössä ennallaan. Valtuustossa budjetiraamia esitti muutettavaksi vain SKP:n ja asukasliistan ryhmä.

Tariffitukeen on budjetiraamissa varattu pieni lisäys vain korvaamaan opiskelijalippujen alennus ja uuden ns. tiedelinjan menoja. Edes yleistä kustannustason nousua ei aiota korvata.

Tämän raamin pohjalta uusi kaupunginjohtaja Jussi Pajunen (kok) on valmistelemaan ensi vuoden budjetitietystä, joka tullee julkisuuteen syys-lokakuun vaihteessa.

Helsingillä on rahaa

Tiukkaa budjetiraamia on julkisuudessa perusteltu sillä, että Helsingin verotulot ovat jäämässä ennakoitua pienemmiksi. Samalla on jätetty kertomatta, että kokonaisuutena ottaen kaupungin talous on kehittynyt hieman ennakoitua paremmin ja se on ylijäämäinen, kun lukuun otetaan mukaan myös Helsingin

omistamat liikelaitokset.

Esimerkiksi valtionosuuksia kerätyt viimeisimmän, elokuun lopulla julkaistun kaupungin talouden seurantaraportin mukaan 20 miljoonaa enemmän kuin tämän vuoden budjetissa arvioitiin. Helsingin Energian tulossensu tälle vuodelle on toistakymmentä miljoonaa talousarviossa esitettyä parempi ja peräti 170 miljoonaa euroa ylijäämäinen.

Kunnallisvaalien alla annettuja lupauksia kunnallisten palvelujen rahoituksen turvaamisesta mitataan nyt valmiudessa ylittää monien peruspalvelujen alibudjetoinnisen jatkumista merkitsevä budjetiraami.

Kilpailuttamisen laskut kasvavat

HKL:n taloutta kiristää tariffituen vähyden ohella se, että kilpailuttamissopimusten kustannustaso on noussut tämän vuoden aikana 5-7 prosenttia. Vaikka kilpailuttamista on perusteltu kustannustason alentamisella, arvioi HKL kilpailutetun bussiliikenteen korvausten nousevan lähivuosiakin selvästi yleistä kustannustason nousua enemmän.

Bussiliikenteen kilpailuttaminen onkin johtanut käytännössä vain muutamien yhtiöiden hallitsemien markkinoihin. Aluksi ne hankkivat asemia myös hintakilpailulla, jolla pienemmät yrittäjät pudotettiin pelistä. Tästä ei tullut kuitenkaan pysyvää etua kaupungille vaan nyt hintataso nousee, vaikka palvelujen laatu on heikentynyt.

Näistä ja monista ulkomaisista varoittavista kokemuksista huolimatta kilpailuttamista aiotaan lähivuosina laajentaa pääkaupunkiseudulla VR:n lähiliikenteeseen. Tässä vedotaan Euroopan unionissa valmistella olevaan direktiiviin, jonka EU-parlamentti päätytti muutama vuosi sitten kommunistien ja muiden sosiaalidemokraateista vasemmalle olevien muodostama Yhtyneen vausemmiston ryhmän esityksestä. EU-direktiiviin vetoavat Suomessa ikään kuin ulkoisena pakkona oikeiston ja hallituspuolueiden edustajat, jotka itse tukevat tätä pakkokilpailuttamista EU:ssa.

Lippujen hintojen korotuksia vastaan

Kaupunginvaltuusto päättää HKL:n tariffituesta ja lippujen hinnoista. Kaupunginhallituksen budjetiraamissa tuen osuus liikennelaitoksen menoista olisi 46,5 prosenttia ja joukkoliikennelautakunnan esityksessä 46,8. Molemissa tuen osuus on siis huomattavasti pienempi kuin vielä muutama vuosi sitten. Esimerkiksi vuonna 2001 tariffituen osuus oli 53 prosenttia.

Matkustajille tämä tarkoittaa lippujen hintojen nousua. Joukkoliikennelautakunnan esityksessä esimerkiksi kertalippu nousisi 2 eurosta 2,20 euroon eli 10 prosenttia. Arvolipun hinnannousu olisi noin 7 ja kausilipun noin 6 prosenttia. Oikeisto on ajanut vielä tätäkin suurempia hintojen korotuksia.

SKP:n ja asukasliistan valtuustoryhmä esittää tariffituen osuuden nostamista takaisin vuoden 2001 tasolle. Näin voitaisiin luopua joukkoliikenteen lippujen hintojen korotuksista ja ryhtyä määrätietoisesti kehittämään joukkoliikennettä. (ks. www.skp.fi/hakanen)

Edellinen lippujen hintojen korotus vähensi joukkoliikenteen käyttöä ja pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskunnan YTV:n selvitys osoittaa hintojen korottamisen johtavan kokonaisyhteiskunnallisten kustannusten lisääntymiseen, kun joukkoliikenteen käyttäjien menot kasvavat ja yksityisautojen käyttö lisääntyy.

Joukkoliikenteen kehittämisen asettaminen etusijalle pitää ottaa lähtökohdaksi myös liikenneinvestoinneissa. Nyvä näin ei ole vaan suurin osa investoinneista suosii yksityisautoilua ja keskustan tonttien ”jalostusta”. Pelkästään keskustatunnelin rakentamiseen aiotaan käyttää kolme kertaa enemmän rahaa kuin kaikkiin suunnitelmassa oleviin joukkoliikenteen investointeihin yhteensä. Ryhmämme on esittänyt muun muassa Raide-Jokerin suunnitelun kiirehtimistä joukkoliikenteen osuuden kasvattamiseksi esitettyä nopeammin poikittaissa liikenteessä.

Yrjö Hakaniemi
SKP:n ja asukasliistan
kaupunginvaltuutettu

Bolivaarinen vallankumous keräsi nuorisoa Venezuelaan

Maailman nuorison festivaalit päättyivät 15. elokuuta. Festivaaleille osallistui 17 000 nuorta ympäri maailmaa ja meno oli sen mukaista. Latinalaisen-Amerikan osallistujat pitivät huolen ettei tunnelma pääsyt laskemaan missään välissä. Festivaalien avajaisiin osallistui arviolta 30 000 henkeä, avajaiset kestivät koko kuumien päivien. Kohokohdaksi muodostui Hugo Chavezin vastaan ottamien vieraiden kulku. Kaikkialta maailmasta nuorisosaapui tervehtimään Chavesta, Venezuelaa kansaa ja antamaan tuensa bolivaariselle vallankumoukselle. Tämän pystyi kokemaan tuhansien ihmisten osallistuessa iskulauseisiin sekä banderollien tervehdyksiä.

Bolivaarisen vallankumouksen ensimmäiseksi tavoitteeksi on asetettu lukutaidottomuuden kitkeminen ja terveydenhuollon korjaaminen. Mission Robinson I nimetyn kampanjan tarkoituksena on kitkeä lukutaidottomuus pois Venezuelasta maaperältä. Ohjelma on ilmainen ja vaatimuksena on 13-80 vuoden ikä. Ensimmäisen vuoden jälkeen miljoona ihmistä kävi Mission Robinson ohjelman läpi. Jatkossa on tulossa Mission Robinson II jonka tarkoitus on saattaa jokainen ensimmäisen ohjelman läpikäynyt peruskoulun penkille.

Terveydenhuollon turvaamiseksi Venezuelassa on aloitettu ”Misio Barrio Adentro I”, suunniteltu ohjelman nimi käännytään suurinpiirtein nuotoon ”sisään lähiöihin”. Omin silmin havaitsimme kehityksen lähiöihin syntyneinä pieninä terveyskeskuksina, jotka on nimetty moduloiksi, nämä keskuksat tarjoavat palveluksia ilmaiseksi kaikille. Yhteistyö Kuuban kanssa on poikunut lääkärit näihin pieniin keskuksiin joissa kaksi lääkärää päivystää ympäri vuorokauden. Noin 15.000 Kuubalaista lääkärää toimii näissä keskuksissa. Lisäksi Kuuba kouluttaa Venezuelalaisia lääkäreitä maaperällä. Kuuban apu Venezuelalle terveydenhuollon osalta on ollut korvaamatonta, toteaa pian Kuuban lääkäriksi opiskelemaan lähtevä Calaján Diaz, 22. Lisäksi Venezuelaan on rakennettu suurempia terveyskeskuksia, yhteensä 30 kappaletta ympäri maata, joissa on valmius mm. leikkauksiin ja muihin suurempiin operaatioihin joita modulat eivät kykene hoitamaan.

USA:n ja Venezuelan välit ovat kiristymään päin. Asioiden kulkuun ovat vaikuttaneet niin 2001 CIA:n osallistuminen Chavezin vallan kumamiseksi tähdyttynä vallankaappausyritykseen kuin myös USA:n tukemien Columbian puolella toimivien oikeistossien toiminta. Columbian poella toimivat sissit ovatkin aiheuttaneet rajakahakoita Venezuelan armeijan kanssa. Tämän räjähdysherkän tilanteen saattoi aistia armeijan näkymisenä vahvasti festivaalien turvajärjestelyissä.

Pasi Koponen
Kommunistinen Nuorisoliitto

Kallein ja tuottamattomin Yhdysvaltojen sijoitus viimeisten 60 vuoden aikana on ollut Irakin sota

Kallein ja tuottamattomin Yhdysvaltojen sijoitus viimeisten 60 vuoden aikana on ollut Irakin sota. Se on ohittanut Vietnamin sodan kuukausikustannukset, kun ottaa inflaation huomioon. ”Institute for Policy Studies and Foreign Policy”-laitoksen mukaan Irakin sota maksaa 5,6 miljardia dollaria kuukaudessa, mikä tekee n. 186 miljoonaa dollaria joka päivä.

Vaikka tämä summa on vain kaksi prosenttia BKT:sta, se on maksettu kasvattamalla budjetin vajetta, joka tulee miltei kaksinkertaisumaan tulevan 10 vuoden aikana. USA:n Kongressi on hyväksynyt 204,4 miljardin menoerän ja kuten on odotettavissa toinen mokoma 43,3 miljardia hyväksytään pian. Irakin sota on maksanut tähän asti 727 dollaria per Yhdysvaltain asukas.

Vietnamin sodan kokonaiskustannukset nousivat 600 miljardiin ja monet uskovat, että Irakin sota tulee reilusti rikkomaan tuon ennätyksen.

Al-Jazeera / Dimitris Mizaras